

ဦးသစ်

အီဇော့ပ်ပုံပြင်များ

အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ

BURMESE CLASSIC

AESOP'S FABLES

စာပူဇွင်ပြုချက်	၃၆/၂၀၀၁ (ဂ)
မျက်နှာပုံခွင့်ပြုချက်	၆/၂၀၀၂ (၁)

မျက်နှာပုံဒီဇိုင်း	m s o
စာထုပ်ချုပ်	ကိုမြင့်

ပုံနှိပ်သူ	ဦးထွန်းထွန်းဦး
	အင်ကြင်းဦးပုံနှိပ်တိုက်
	တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း၊ ရန်ကုန်။

ထုတ်ဝေသူ	ဦးထွန်းလှိုင်
	ချစ်စရာစာပေ
	၇၅ ဝေပုလ ၂-လမ်း။
	မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ရန်ကုန်။

ပုံနှိပ်ခြင်း	ပထမအကြိမ်
ထုတ်ဝေရ	၁၀၀၀
ထုတ်ဝေသည့်ကာလ	မတ်လ ၂၀၀၂

မာတိကာ

လေမင်းနှင့် နေမင်း The Wind And The Sun		၁
အပြေးပြတ်သွားသောမြေခွေး The Fox Who Lost His Tail		၇
ခွေးနှင့် ရေထဲကအရိပ် The Dog And His Reflection		၁၃
မြေခွေးနှင့် ကျီးကန်း The Fox And The Crow		၁၇
ပျောက်နှင့်ကြောင်နှစ်ကောင် The Monkey And The Cats		၂၀
ဂုံစက်ပိုင်ရှင်၊ သူ့သားနှင့် သူ့မြည်း The Miller, His Boy And His Ass		၂၇
ရွှေဥ ဥသောငန်း The Goose With The Golden Eggs		၃၄
ကျီးကန်းနှင့် ရေတကောင်း The Crow And The Pitcher		၃၇
ခွေးစားခွက်ထဲကခွေး The Dog in the Manger		၄၃
ယုန်နှင့်လိပ် The Hare and the Tortoise		၄၇
ဆားအိတ်တင်လာတဲ့ မြည်း The Ass with the Load of Salt		၅၅

သိုးကျောင်းသားနှင့် ဝံပုလွေ ၆၁
The Shepherd Boy And The Wolf

နွားနို့သည်နှင့် နို့ပုံး ၆၆
The Milkmaid And Her Pail

မြေခွေးနှင့် ငှက်ကျားဖြူ ၇၀
The Fox And The Stork

ခြင်္သေ့နှင့် ကြွက် ၇၅
The Lion And The Mouse

မာကြူရီနတ်သားနှင့် သစ်ခုတ်သမား ၈၂
Mercury and the Woodman

မြည်းနှင့် ခွေးပေါက်စလေး ၉၃
The Ass and the Little Dog

ဟနကြီးသောဖား ၉၉
The Proud Frog

မြင်းနှင့် ဝန်တင်မြည်း ၁၀၅
The Horse and the Loaded Ass

မြေခွေးနှင့် ကြက်ဖ ၁၁၁
The Fox and the Cock

အဘွားအိုနှင့် အလုပ်သမားများ ၁၁၈
The Woman and her Servants

ခြင်္သေ့သားရေခြံထားသောမြည်း ၁၂၃
The Ass in the Lion's Skin

လေမင်းနှင့် နေမင်း

The Wind and the Sun

The wind and the sun once had a quarrel. "I am stronger than you!" said the wind "Much, much stronger!" "Nonsense!" cried the sun angrily. "I am more powerful than a hundred winds! How dare you say such a thing!"

For a long time they quarrelled, and as neither would give in they decided at last to try their strength on a traveller who was coming across a moor. He was wrapped in a long cloak, and held it round him.

"Let us see who can get this man's

လေမင်းနှင့် နေမင်း

The Wind And The Sun

တစ်ခါတုန်းက လေမင်းနဲ့နေမင်းဟာ အချင်းများကြသတဲ့။
လေမင်းက . . .

“ကျွန်ုပ်ဟာ သင့်ထက်ပိုပြီးအားကြီးတယ်။ အလွန်အလွန် အားပို
ကြီးတယ်” လို့ ဆိုသတဲ့။

နေမင်းက . . .

“အဓိပ္ပာယ်မရှိလိုက်တာ။ ကျွန်ုပ်ကသာ သင့်လိုလေထက် အဆ
တစ်ရာ အားပိုကြီးတယ်။ ဒီစကားမျိုး သင်မို့ပြောရဲလေတယ်” လို့ နေမင်း
က ဒေါသတကြီးနဲ့ အော်ဟစ်ပြောဆိုသတဲ့။

ဒီလိုနဲ့ သူတို့ စကားများနေတာ အတော်ကြာသွားတယ်။ တစ်
ယောက်မှ အလျော့မပေးလေတော့ နောက်ဆုံးမှာ ကွင်းပြင်ကို ဖြတ်လာ
တဲ့ ခရီးသွားတစ်ယောက်ကို မူတည်ပြီး အားပြိုင်ကြမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်
ချလိုက်ရတော့တယ်။ ခရီးသွားဟာ အပေါ်ရုံ အင်္ကျီရှည်ကြီးကို ဝတ်ဆင်
ထားတယ်။

လေမင်းက . . .

“ဒီလူဝတ်ထားတဲ့ အပေါ်ရုံအင်္ကျီ လွင့်သွားအောင် ကယ်သွား
စွမ်းနိုင်မလဲဆိုတာ ကြည့်ကြတာပေါ့” လို့ ဆိုသတဲ့။

cloak away from him!" said the wind.

At once the wind began blowing, and *blowing*, and *blowing*.

The man shivered, and drew his cloak tightly round him.

Then the wind sent down showers of stinging rain and frozen hail.

The man clutched his cloak all the more tightly, and pinned it round his neck.

Then the wind howled and roared and raged. It pulled at the cloak, and flapped it high and low. But the man was so cold and so afraid of losing the little warmth he felt in his cloak, that he held on with all his might, and did not let go the tiniest bit.

at last the wind stopped, for it was tired out.

"My turn now!" cried the sun, sending away all the clouds and mist. And then it shone, and *shone*, and *shone* on the man, making him as hot as a man sitting near a blazing fire.

Little by little the man loosened his cloak.

"I am so hot!" he said.

လေမင်းက ချက်ချင်းပဲ တိုက်ခတ်လိုက်တယ်။ တဟောဟော တဟူးဟူးနဲ့ပေါ့။

ခရီးသွားက ခိုက်ခိုက်တုန်သွားပြီး အပေါ်ရုံအင်္ကျီကို သူ့ကိုယ်မှာ တင်းကျပ်နေအောင် ဆွဲကပ်ထားတယ်။

ဒီတော့ လေမင်းက မိုးသီးမိုးပေါက်တွေ ရွာချအောင် လုပ်လိုက် ပြန်တယ်။

ခရီးသွားက အပေါ်ရုံအင်္ကျီကို ပိုပြီး တင်းကျပ်နေအောင် ဆွဲကပ်ပြီး သူ့လည်ပင်းမှာ မြဲမြဲနေအောင် အားပြုလိုက်တယ်။

ဒီတော့ လေမင်းက တဟူးဟူး တဝေါဝေါ မြည်အောင် လေသံတွေ ပေးပြီး သောင်းကျန်းပြန်ပါလေရော။ လေမင်းဟာ ခရီးသည်ရဲ့ အပေါ်ရုံ အင်္ကျီကိုဆွဲတယ်။ အပေါ်ကတိုက်လိုက်၊ အောက်ကတိုက်လိုက်နဲ့ ခွာချ တယ်။ ခရီးသည်ဟာ အရမ်းချမ်းနေပြီ။ အပေါ်ရုံအင်္ကျီကရတဲ့ မစို့မပို့ အနွေးဓာတ်လေး ဆုံးရှုံးသွားမှာလည်း စိုးရိမ်တာမို့ ရှိသမျှ အားကုန်သုံးပြီး တွယ်ကပ်ထားတယ်။ အပေါ်ရုံအင်္ကျီရဲ့ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုလေးတောင် လေထဲအပါမခံဘူး။

နောက်ဆုံးတော့ လေမင်းဟာ မောပန်းလွန်းလှတာမို့ လေတိုက် တာ ရပ်လိုက်ရတော့တယ်။

နေမင်းက မိုးတိမ်တွေနဲ့ မိုးမှုန်တွေကို နှင်ထုတ်လိုက်ပြီး “အခု ငါ့အလှည့်ရောက်ပြီ” လို့ ဆိုလိုက်တယ်။

နေမင်းဟာ ခရီးသည် အပေါ်ကို အလင်းရောင်တွေ တောက်ပ ပေးလိုက်တယ်။ ရဲရဲတော့က်နေတဲ့ မီးဖိုနားမှာ ထိုင်နေသလိုပူတဲ့ အပူမျိုး ခရီးသည်မှာခံစားရတဲ့အထိ တောက်ပလင်းလက်ပေးလိုက်တယ်။

ခရီးသည်ဟာ သူ့အပေါ်ရုံအင်္ကျီကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ဖြေလျော့လိုက် တယ်။

“ငါ့အရမ်းပူနေပြီ” လို့လည်း ဆိုတယ်။

နေမင်းက ပူလောင်သထက် ပူလောင်အောင် တောက်ပပေးလိုက် တယ်။

The sun shone hotter and hotter.

“I can’t bear this heat!” cried the man at last. “I must take my cloak off!”

He undid it, cast it off, and carrying it over his arm, went whistling merrily on his way.

“Who is the stronger of us two?” chuckled the sun to the wind.

But the wind didn’t answer a word. He had gone into a corner to hide!

နောက်ဆုံးတော့ ခရီးသည်က “ဒီလောက် ပူတဲ့ဒဏ်ကို ငါမခံနိုင် တော့ဘူး။ ငါ့အပေါ်ရုံအင်္ကျီကိုချွတ်ပစ်မှပဲ” လို့ ဆိုတယ်။

ခရီးသည်က အပေါ်ရုံအင်္ကျီကို ချွတ်ချပစ်လိုက်ပြီး သူ့လက်မောင်း ပေါ်တင်ပြီး ပျော်ပျော်ပါးပါး လေချွန်လို့ ခရီးဆက်သွားတယ်။

“ကဲ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက် ဘယ်သူက ပိုအားကြီးလဲ” လို့ နေမင်းက လေမင်းကို ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ မေးတယ်။

ဒါပေမယ့် လေမင်းက စကားတစ်ခွန်းတောင် ပြန်ဖြေဖော်မရတော့ ဘူး။ ထောင့်တစ်နေရာမှာ ပုန်းအောင်းနေဖို့ ထွက်သွားခဲ့ပြီကိုး။ ။

* * *

အမြီးပြတ်သွားသောမြေခွေး

The Fox Who Lost his Tail

Once upon a time a fox was caught in a trap. He wriggled himself free, except for his tail, which was caught fast. Although it hurt him very much, the fox pulled hard, and broke his tail right off. Then he run away, leaving his bushy tail behind him in the trap.

He was very glad to have saved his life , but when he went about among the other foxes he began to be ashamed of having no tail, for all the others laughed at him.

At last an idea came into his head.

"Good", he thought; "I have at last thought of a plan which will make all the other foxes wish they were like me.

အမြီးပြတ်သွားသောမြေခွေး The Fox Who Lost His Tail

တစ်ခါတုန်းက ထောင်ချောက်တစ်ခုမှာမိနေတဲ့ မြေခွေးတစ်ကောင် ရှိတယ်။ မြေခွေးဟာ ထောင်ချောက်က လွတ်အောင် တွန့်တွန့်လူး ရုန်းပေမယ့် သူ့ရဲ့အမြီးကတော့ ထောင်ချောက်ထဲမှာ မြဲမြဲကြီး ငြိနေတုန်းပဲ။ အမြီးကိုညှပ်မိတဲ့ နာကျင်မှုဟာ ပြင်းထန်လှပေမယ့် မြေခွေးက အားစိုက်ပြီးရုန်းတော့ သူ့အမြီးကြီး ပြတ်သွားပါလေရော။ မြေခွေးဟာ အမွေးထူလှတဲ့ သူ့အမြီးပြတ်ကြီးကို ထောင်ချောက်ထဲမှာ ဒီအတိုင်းထားခဲ့ပြီး ထွက်ပြေးသွားတယ်။

မြေခွေးဟာ သူ့အသက်သူ ကယ်တင်နိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် အလွန်ပဲဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ဟာ တခြားမြေခွေးတွေကြားထဲ ရောက်သွားတဲ့အခါ တခြားမြေခွေးတွေက သူ့ကို ဟားတိုက်ရယ်မောကြတာမို့ အမြီးမရှိတဲ့ သူ့ရဲ့အဖြစ်ကို ရှက်လာမိတယ်။

နောက်ဆုံးမှ သူ့ခေါင်းထဲမှာ အကြံတစ်ခုရလာတယ်။

“ကောင်းလိုက်လေ။ တခြားမြေခွေးတွေကိုလည်း ငါနဲ့တူတဲ့ မြေခွေးတွေဖြစ်အောင်လုပ်နိုင်မယ့် စိမ့်ကိန်းတစ်ခုကို နောက်ဆုံးတော့ ငါစဉ်းစားလို့ ရလာတာပဲ”

So he called a meeting of the foxes, and when they were all sitting round him in a ring, he said to them: "You see, my dear friends, that I no longer wear a tail - and I am quite sure you would be wise to cut off yours also. You have no idea how nice it is to be without one. I have never felt so light and carefree in all my life as I do now that my tail has gone, and I am sure I have never looked so pretty and smart before! So I beg of you, my friends, to copy me at once, and cut off your ugly tails, which only make you look sally, and are no use at all!"

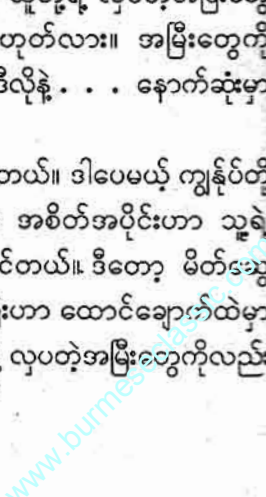
The fox hoped that if he could only make his friends cut off their tails, they would not laugh at him any more because he hadn't one! But the other foxes saw through his trick at once, for they were all proud of their pretty tails, and did not mean to cut them off. And at last one of them stood up and said: "you make think it nice to be without a tail! But we think that the most beautiful part of a fox is his fine bushy tail. And, my clever friend, I don't think you would want us to cut off our pretty tails if you hadn't got caught in a trap, and lost your own!"

ဒီတော့ သူဟာ မြေခွေးတွေ အားလုံးကို အစည်းအဝေး ခေါ်လိုက် တယ်။ သူ့ရဲ့ ပတ်ပတ်လည်မှာ မြေခွေးတွေအားလုံး စုထိုင်မိပြီဆိုတော့မှ သူက စပြောတယ်။

“ချစ်စွာသော မိတ်ဆွေတို့ ကျွန်ုပ်မှာ အမြီးမထားတော့ဘူးဆိုတာ မိတ်ဆွေတို့ အမြင်ပါပဲ။ ဒါကြောင့်မို့ မိတ်ဆွေတို့အနေနဲ့လည်း အမြီးတွေ ကို ဖြတ်ပစ်ဖို့ အမြော်အမြင်တွေ ရှိကြမယ်လို့ ကျွန်ုပ်အနေနဲ့ အသေအချာ သိနေပါတယ်။ အမြီးမရှိခြင်းရဲ့ အရသာဟာ ဘယ်လောက်ကောင်းတယ် ဆိုတာ သင်တို့ သိကြမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်ုပ် အမြီးဖြတ်ပြီးချိန်မှာ ခံစား ရတဲ့ ပေါ့ပါးလွတ်လပ်တဲ့ ခံစားမှုမျိုး အရင်တုန်းက တစ်ခါမှ မခံစားခဲ့ရဖူး ဘူး။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ပုံစံဟာလည်း ဟိုယခင်တုန်းကဆို အခုလို လှပပြီး သပ်သပ် ရပ်ရပ်မရှိခဲ့မှာ သေချာပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိတ်ဆွေများခင်ဗျား မိတ်ဆွေ တို့ကို ကျွန်ုပ် တောင်းခံချင်တာက ကျွန်ုပ်ကို ချက်ချင်း အတုယူကြဖို့ပါပဲ။ အရူးပုံစံပေါက်စေတဲ့ သင်တို့ရဲ့ ရုပ်ဆိုးဆိုးအမြီးတွေကို ဖြတ်ပစ်ကြပါ။ အမြီးတွေဟာ ဘာမှလည်း အသုံးမဝင်ပါဘူး။”

သူ့ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေ အမြီးတွေဖြတ်အောင်လုပ်နိုင်ရင် သူတို့ဟာ သူ့မှာ အမြီးမရှိတဲ့အတွက် လှောင်ပြောင်ကြမှာ မဟုတ်တော့ဘူးလို့ သူ အနေနဲ့ မျှော်လင့်ထားတယ်။ ဒါပေမယ့် တခြားမြေခွေးတွေက သူ့ရဲ့ လှည့်စားမှုကို ချက်ချင်း ရိပ်မိသွားကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ လှပတဲ့အမြီးတွေ ကြောင့် သူတို့မှာ ဂုဏ်ယူနေကြရတာ မဟုတ်လား။ အမြီးတွေကို ဖြတ်ပစ်ဖို့လည်း သူတို့ စိတ်မကူးကြဘူးလေ။ ဒီလိုနဲ့ . . . နောက်ဆုံးမှာ မြေခွေးတစ်ကောင်က စပြောတယ်။

“သင်က အမြီးမရှိရင် လှတယ်လို့ထင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်ုပ်တို့ ကတော့ မြေခွေးတစ်ကောင်ရဲ့ အလှပဆုံး အစိတ်အပိုင်းဟာ သူ့ရဲ့ ကောင်းမွန်လှတဲ့ အမွေးထူထူ အမြီးပဲလို့ ထင်တယ်။ ဒီတော့ မိတ်ဆွေ အလိမ္မာကြီးရေ တကယ်လို့သာ သင့်ရဲ့ အမြီးဟာ ထောင်ချောက်ထဲမှာ မိပြီး ပြတ်မသွားခဲ့ဘူးဆိုရင်တော့ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ လှပတဲ့အမြီးတွေကိုလည်း သင်က ဖြတ်ခိုင်းလိမ့်မယ်လို့ မထင်မိပါဘူး။”

The Dog and his Reflection

A dog once stole a bone, and ran away with it. He came to a stream, and ran across the wooden bridge over it. Just as he got to the middle he looked down, and saw in the clear water another dog, carrying a bone which looked to him much bigger than his own.

He did not know, of course, that it was his own reflection on the water. So he snapped at the dog he saw, hoping to rob him of his big bone!

SPLASH! Into the water went his own bone as he opened his mouth to snap.

Slowly it sank down to the bottom of the stream, and the greedy dog went on his way very sadly, wishing he had not lost his own bone in snapping at his reflection!

ခွေးနှင့် ရေထဲကအိမ် The Dog And His Reflection

တစ်ခါတုန်းက ခွေးတစ်ကောင်ဟာ အရိုးတစ်ခုကိုခိုးပြီး ထွက်ပြေး သွားခဲ့တယ်။ သူဟာ စမ်းချောင်းတစ်ခုကိုရောက်တော့ စမ်းချောင်းအပေါ် မှာ ခင်းထားတဲ့ သစ်သားတံတားတစ်ခုပေါ် ပြေးတက်ခဲ့တယ်။ တံတား အလယ်ကိုရောက်ပြီး ရေထဲကို ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ ကြည်လင်တဲ့ ရေထဲမှာ အရိုးတစ်ခုချီလာတဲ့ တခြားခွေးတစ်ကောင်ကို သူတွေ့လိုက်တယ်။ ချီထား တဲ့ အရိုးကလည်း သူ့အရိုးထက် ပိုကြီးသလိုလိုပဲ။

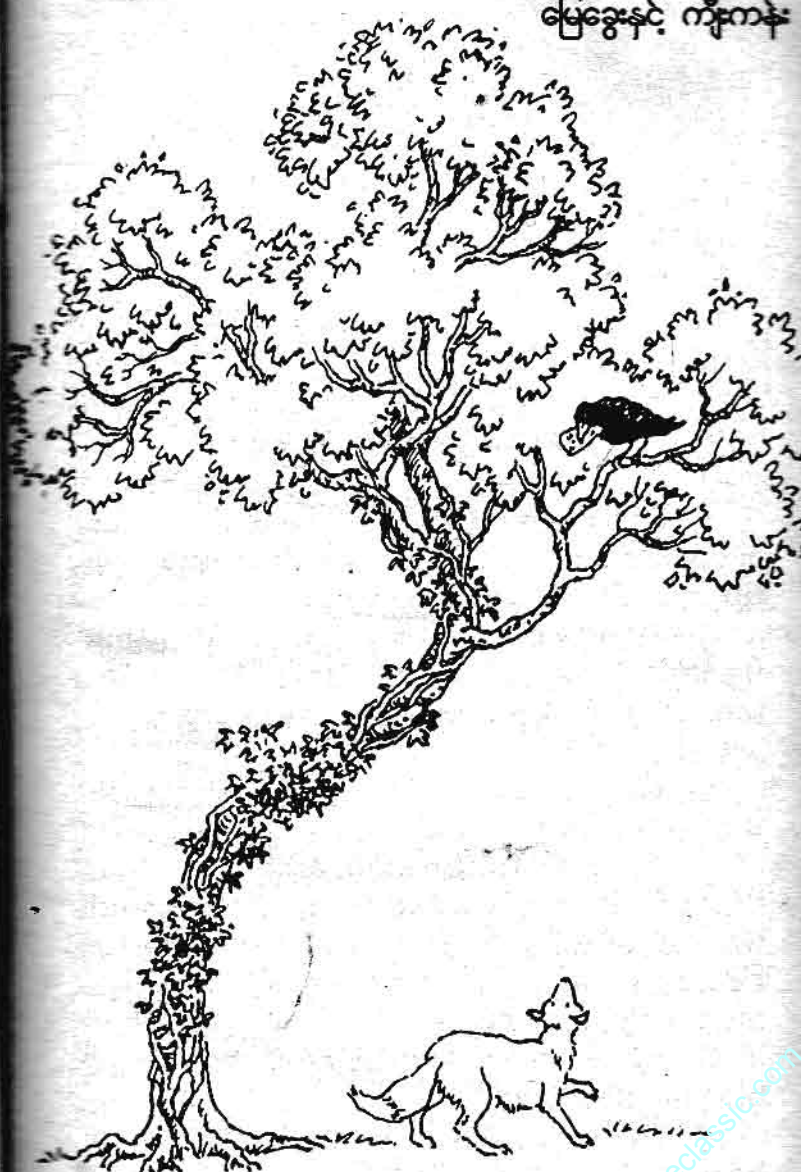
အမှန်မှာတော့ အဲဒီခွေးဟာ ရေထဲမှာ ပြန်မြင်ရတဲ့ သူ့ရဲ့အိမ်ပဲ ဆိုတာကို သိရှာဘူး။ အဲဒီခွေးကိုက်ထားတဲ့ အရိုးကြီးကို လုယူဖို့ မျှော်လင့် ချက်နဲ့ သူဟာ ရေထဲကို ထိုးဟပ်လိုက်တယ်။

“ဗွမ်း” သူ ထိုးဟပ်ဖို့ ပါးစပ်ဟလိုက်တဲ့ အချိန်မှာ သူချီလာတဲ့ အရိုးက ရေထဲကို ပြုတ်ကျသွားပါလေရာ။

အရိုးဟာ စမ်းချောင်းအောက်ခြေအထိ တဖြည်းဖြည်းချင်း နစ်မြုပ် သွားတော့တယ်။ မိုက်မဲတဲ့ ခွေးခမျာ သူ့အိမ်သူ ပြန်ဟပ်ရင်း သူချီလာခဲ့ တဲ့အရိုး မဆုံးရှုံးခဲ့ရင် ကောင်းမှာပဲလို့ စဉ်းစားရင်း အလွန်ဝမ်းနည်းစွာနဲ့ သူ့လမ်းသူ ဆက်လျှောက်သွားရရှာတယ်။ ။

* * *

မြေခွေးနှင့် ကိုကိုးကန်

The Fox and the Crow

Once upon a time a crow took a piece of cheese out of a cottage window, and flew up into a high tree to eat it. A fox came by at that moment, and saw the crow sitting up there with the cheese. He went and sat underneath the tree and looked up for a few moments.

Then he began to say nice things to the crow.

“How beautiful you are!” he cried. “Your feathers are so smooth and fine, and what a lovely body you have! I have never heard you sing, but I am sure your voice must be just as beautiful as your body. If it is, then surely you are the most wonderful bird in the world!”

The crow was very much pleased to hear all this, and quite thought that the fox meant what he said.

မြေခွေးနှင့် ကျီးကန်း

The Fox And The Crow

တစ်ခါတုန်းက ကျီးကန်းတစ်ကောင်ဟာ တဲတစ်ခုရဲ့ ပြတင်းပေါက်ကနေ ဒိန်ခဲတစ်ခုချီပြီး ဒိန်ခဲကိုစားဖို့ သစ်ပင်မြင့်မြင့်တစ်ပင်ပေါ် ပျံတက်သွားတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ မြေခွေးရောက်လာပြီး သစ်ပင်ပေါ်မှာ ဒိန်ခဲကိုက်ပြီးနားနေတဲ့ ကျီးကန်းကို မြင်သွားတယ်။ မြေခွေးက သစ်ပင်နားသွားပြီး သစ်ပင်အောက်မှာထိုင်ရင်း အပေါ်ကို အတန်ကြာအောင် ငေးကြည့်နေတယ်။

ပြီးတော့မှ မြေခွေးက ကျီးကန်းကို မြှောက်ပင့်စကားတွေ စပြောတော့တယ်။

“သင်ဟာ အလွန်တရာ လှပပါပေတယ်။ သင့်ရဲ့ အမွှေးအတောင်တွေကလည်း ချောမွေ့ညက်ညောလှပါပေတယ်။ သင့်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း ရှုမငြီးစရာပါပဲ။ သင်သီချင်း သီဆိုသံကို တစ်ခါမှ မကြားမိပေမယ့် သင့်ရဲ့ အသံဟာလည်း သင့်ရဲ့ လှပတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်လို နားဝင်ပီယံဖြစ်မှာ သေချာလောက်ပါပေရဲ့။ ဒီအတိုင်းသာမှန်ရင် သင်ဟာ ကမ္ဘာမှာ အံ့ဩဖွယ်ရာအကောင်းဆုံး ငှက်တစ်ကောင်ဖြစ်မှာ သေချာပါတယ်။”

ဒီစကားတွေကြားတော့ ကျီးကန်းဟာ အလွန်တရာ ပီတိဖြာသွားတယ်။ မြေခွေးပြောတဲ့ စကားဟာလည်း မှန်သောစကား ဖြစ်မှာပဲလို့ သူတွေးမိတယ်။

“I really must show him what my voice is like!” she thought. “No doubt, he will think that beautiful too!”

So she opened her beak and gave a loud, ugly caw! နားထဲသို့

Out dropped the cheese, of course, and down it fell into the mouth of the waiting fox! He gobbled it up in no time, and then ran off chuckling to himself at the easy way in which he had tricked the vain crow.

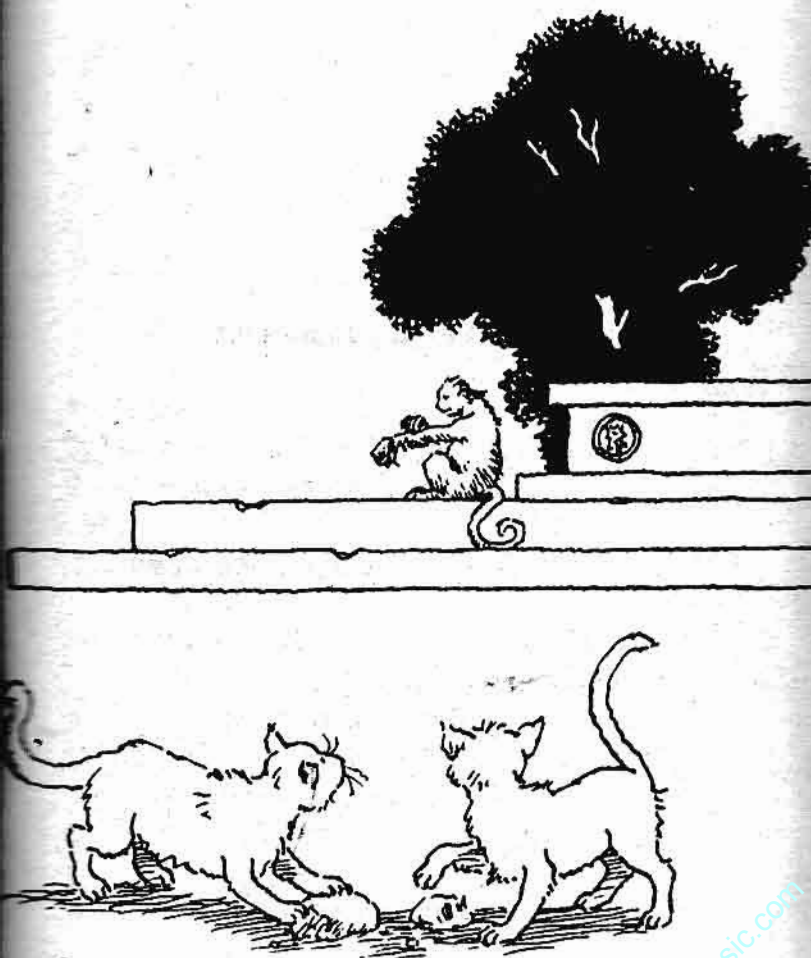
“ငါ့ အသံဟာ အလွန်အသံလဲဆိုတာ သူ့ကို သက်သေပြမှု ဖြစ်တော့မယ်။ ငါ့အသံကလည်း သိပ်ကိုကောင်းပါလားဆိုတာကို ယုံမှား စရာ မရှိလောက်ပါဘူး” လို့ ကျီးကန်းက စဉ်းစားမိတယ်။

ဒါကြောင့် ကျီးကန်းဟာ ပါးစပ်ကိုဟပြီး ကျယ်လောင်ပြီး နားဝင် ဆိုးလှတဲ့ အသံတစ်ချက်ပေးလိုက်တယ်။

ကျီးကန်း ပါးစပ်က ပြုတ်ကျသွားတဲ့ ဒိန်ခဲဟာ အောက်မှာ စောင့် နေတဲ့ မြေခွေးရဲ့ ပါးစပ်ထဲကို ကျသွားပါလေရော။ မြေခွေးက ဒိန်ခဲကို ပလုပ်ပလောင်းစားပစ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့မှ အကြွေးသန်လှတဲ့ ကျီးကန်း ကို အလွယ်တကူလှည့်စားနိုင်ခဲ့တဲ့ သူ့အဖြစ်ကို သဘောကျရင်း ပြေးထွက် သွားလေတော့တယ်။

မျောက်နှင့်ကြောင်နှစ်ကောင်

The Monkey and the Cats

Two cats were very hungry, and they looked about for something to eat. After a time they found a cupboard open, and creeping inside, they stole a piece of cheese. They ran off with it to a safe place in which to eat it.

“Now let us break it in half, and share it between us!” said one cat.

So they broke it into halves, but as one piece was a little smaller than the other, each cat wanted the bigger piece. Neither cat would give way, and so they began to quarrel.

“Let us ask that monkey over there to think over the matter, and judge for us!” said once at last.

So they went over to the monkey and asked him if he would do so.

မျောက်နှင့်ကြောင်နှစ်ကောင် The Monkey And The Cats

ကြောင်နှစ်ကောင်ဟာ ဗိုက်အလွန်ဆာနေကြတာမို့ စားစရာ လိုက်ရှာနေကြတယ်။ အတန်ကြာတော့မှ ကြောင်အိမ်တံခါးပွင့်နေတာကို သူတို့တွေ့သွားတာမို့ ကြောင်အိမ်ထဲဝင်ပြီး ဒိန်ခဲတစ်တုံး ခိုးလာခဲ့ကြတယ်။ သူတို့ဟာ ဒိန်ခဲကိုချီပြီး စိတ်ချလက်ချစားလို့ရမယ့် တစ်နေရာကို ပြေး ထွက်သွားကြတယ်။

“ကဲ ဒါကို မင်းနဲ့ငါ တစ်ယောက်တစ်ဝက်စီ ခွဲဝေယူကြစို့” လို့ တစ်ကောင်က ဆိုတယ်။

ဒီတော့ သူတို့ဒိန်ခဲကို တစ်ဝက်စီ ခွဲလိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ပိုင်း ကြီး တစ်ပိုင်းသေးဖြစ်နေသလို နှစ်ကောင်စလုံးကလည်း ကြီးတဲ့အပိုင်းကို လိုချင်ကြတယ်။ နှစ်ကောင်လုံး တစ်ကောင်မှ အလျော့မပေးလေတော့ စကားများကြပါလေရော။

နောက်ဆုံးမှာတော့ . . .

“ငါတို့ ပြဿနာကို စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပေးဖို့ ဟိုးနားက မျောက်က အကူအညီတောင်းမယ်” လို့ ကြောင်တစ်ကောင်က ပြောတယ်။

ဒီတော့ သူတို့နှစ်ကောင် မျောက်ဆီသွားပြီး အကူအညီ ပေးနိုင် မလားလို့ မေးမြန်းကြတယ်။

"Certainly I will!" answered the monkey. "Show me the two pieces of cheese. Ah yes! One is bigger than the other. We had better get a pair of scales and weigh the pieces!"

He fetched a pair of scales and sat down.

"It is as I thought," he said, putting the two pieces of cheese on to the scales; "one is much heavier than the other. Still, I can easily put that right!" and he picked up the big piece and bit a large mouthful from it.

"That will make the pieces more even!" he said, putting the bitten piece back on the scale.

Of course the other piece weighed heavier than the first one now!

"Dear me, that is strange!" said the monkey. "The *other* piece is too big now!"

He pick it up and bit a large piece out of it.

"Stop! Stop!" cried the poor cats. "Give us what is left now! We shan't mind whether one piece is bigger than the other!"

"No!" said the monkey sternly. "You have asked me to judge, and I am going to do so!"

He went on nibbling, first at one piece and then at the other, till the cats saw that their cheese would soon be quite gone!

မျောက်က . . .

“လုပ်ပေးရမှာပေါ့ကွာ။ ငါ့ကို မင်းတို့ရဲ့ ဒိန်ခဲနှစ်ပိုင်းပြု။ အေး. . . ဟုတ်တယ်။ တစ်ပိုင်းက ပိုပြီးကြီးနေတယ်ကွ။ ငါတို့မှာ ချိန်ခွင် ကောင်းကောင်းရှိတယ်။ ချိန်ကြည့်ကြစို့” လို့ ဆိုတယ်။

မျောက်က ချိန်ခွင်ကိုကိုင်ပြီး ထိုင်ချလိုက်တယ်။

ဒိန်ခဲနှစ်ပိုင်းကို ချိန်ခွင်ပေါ်တင်ပြီးတဲ့ အခါမှာတော့ . .

“ငါထင်တဲ့အတိုင်းပဲ။ တစ်ပိုင်းက ကျန်တစ်ပိုင်းထက် ပိုကြီးနေတယ်ကွ။ အလေးချိန်မျှသွားအောင်တော့ ငါလုပ်နိုင်ပါသေးတယ်” လို့ မျောက်ကဆိုပြီး ခပ်ကြီးကြီး အပိုင်းကနေ တစ်ကိုက်စာ ကိုက်စားပစ်လိုက်တယ်။

“ဒါမှ နှစ်ပိုင်းမျှသွားမှာပေါ့” လို့ဆိုပြီး ကိုက်ပြီးသွားတဲ့ အပိုင်းကို ချိန်ခွင်ပေါ်တင်လိုက်တယ်။

ဒီတော့ အရင်ရှိနေတဲ့ အပိုင်းက နောက်တင်လိုက်တဲ့ အပိုင်းထက် ပိုပြီး လေးသွားပြန်ပါရော။

“ဟ လုပ်ကြပါဦး။ ထူးဆန်းတယ်ဟေ့။ အခုတော့ ဟိုတစ်ပိုင်းက ပိုကြီးသွားပြန်ပြီ” လို့ မျောက်က ဆိုတယ်။

ကြီးတဲ့အပိုင်းကိုယူပြီး တစ်ကိုက် ကိုက်ပြန်တယ်။

ဒီတော့ သနားစရာ ကြောင်နှစ်ကောင်ခမျာ “တော်ပါတော့၊ တော်ပါတော့။ အခု ကျန်တဲ့အပိုင်းတွေပဲ ကျွန်တော်တို့ကို ပြန်ပေးပါ။ ဘယ်အပိုင်းကြီးကြီး၊ ဘယ်အပိုင်းကငယ်ငယ် ကျွန်တော်တို့ စိတ်မဆိုးတော့ပါဘူး” လို့ ဆိုကြတော့တယ်။

မျောက်ကလည်း ခပ်ထန်ထန်နဲ့ပဲ “မရဘူး။ ဒီကိစ္စကို စီရင်ပေးဖို့ မင်းတို့ ငါ့ကို အပ်ထားတာမဟုတ်လား။ ငါကတော့ ညီမျှအောင် ဆက်လုပ်ပေးရမှာပဲ” လို့ ဆိုတယ်။

မျောက်က ဟိုတစ်ပိုင်းကိုကိုက်လိုက်၊ ဒီတစ်ပိုင်းကိုကိုက်လိုက်နဲ့ပဲ ဆက်ချိန်နေတော့ ကြောင်နှစ်ကောင်ခမျာ သူတို့ဝေစုတွေ အတော်သေးသွားတာကို မြင်နေကြရတယ်။

“Don’t trouble yourself with our quarrel any longer!” they begged. “Give us the little bit which is left!”

“Indeed!” said the monkey; “and pray, what are you going to pay me for my trouble in trying to settle your quarrel? You have nothing to give me, I see, so I think I shall take this last piece of cheese in payment for all my work.”

As he said this, he crammed the rest of the cheese into his mouth and with a very polite bow the clever monkey said goodbye, and walked away!

“ကျွန်တော်တို့ အငြင်းပွားမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျား ဒုက္ခဆက်မခံပါတော့နဲ့ဗျာ။ ကျန်နေတဲ့ ဒိန်ခဲလေးကိုပဲ ကျွန်တော်တို့ကို ပြန်ပေးပါ” လို့ သူတို့နှစ်ကောင် တောင်းပန်ကြတယ်။

မျောက်ကလည်း . .

“ကောင်းပြီလေ။ မင်းတို့က တောင်းပန်နေမှကိုးကွ။ မင်းတို့ အငြင်းပွားမှုကို ဖြေရှင်းဖို့ ကြိုးစားရတဲ့ ငါ့ရဲ့ ဒုက္ခအတွက် မင်းတို့ ငါ့ကို ဘာပေးကြမှာလဲ။ မင်းတို့မှာပေးစရာ ဘာမှမရှိဘူးဆိုတာ ငါတွေ့နေရတော့ ငါ့ရဲ့ လုပ်အားခအတွက် နောက်ဆုံးကျန်ရှိနေတဲ့ ဒိန်ခဲလေးကိုပဲ ငါယူရမယ်ထင်တယ်” လို့ ဆိုတယ်။

မျောက်က အဲဒီလိုဆိုရင်း ဒိန်ခဲလက်ကျန်ကို သူ့ပါးစပ်ထဲထည့်ပြီး ပလုပ်ပလောင်း စားပစ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အကြံပိုင်တဲ့ မျောက်ဟာ တကယ်ကို ရိုရိုကျိုးကျိုးနဲ့ ကြောင်နှစ်ကောင်ကို ဦးညွတ်ပြီး နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာသွားလေတော့တယ်။ ။

* * *

www.burmeseclassic.com

ရဲတပ်ဖွဲ့က သူ့အား ချီးမြှင့်ပေးခဲ့သည်။

The Miller, his Boy and his Ass

Once upon a time there was a miller, who lived in a little house beside his mill. One day he made up his mind that he would take his ass to the fair and sell it. So he and his boy said farewell to those at home, and off they started, each walking by the side of the ass. Before long they met some girls coming from the town.

"Look!" said one of them. "Did you ever see such stupid fellows! They are walking, when one of them might be riding!"

When the miller heard this, he told his boy to get up on the ass, while he tramped along by its side. Soon they came to a number of old men standing by the side of the road talking together.

"Just look at that." said one of them. "Look at that young rascal riding, while his poor father has to walk! Get down, you idle boy, and let your father ride!"

ဂျုံစက်ပိုင်ရှင် သူသားနှင့် သူမြည်း The Miller, His Boy And His Ass

ရှေးရှေးတုန်းက ဂျုံစက်ပိုင်ရှင်တစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူဟာ သူ့စက်ရုံရဲ့ဘေးက အိမ်ငယ်လေးတစ်လုံးမှာ နေထိုင်တယ်။ တစ်နေ့မှာတော့ သူဟာ သူ့ရဲ့မြည်းကို ဈေးမှာ သွားရောင်းတော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ သူနဲ့သူ့သားဟာ အိမ်ကိုနှုတ်ဆက်ခဲ့ပြီး မြည်းရဲ့တစ်ဘက်တစ်ချက်မှာ နေရာယူကာ ခရီးစထွက်ခဲ့တယ်။ သိပ်မကြာပါဘူး။ လမ်းမှာ မြို့ကပြန်လာတဲ့ မိန်းကလေးတချို့နဲ့ တွေ့ကြတယ်။

“ကြည့်ကြပါဦးဟယ်။ ဒီလောက် မိုက်မဲတဲ့ လူမျိုးတွေ့ဖူးကြလား။ တစ်ယောက်က မြည်းကိုစီးရင် ရလျက်သားနဲ့ နှစ်ယောက်စလုံး လမ်းလျှောက်လာကြတယ်” လို့ မိန်းကလေးအုပ်စုထဲက တစ်ယောက်က ပြောတယ်။

အဲဒီစကားကို စက်ပိုင်ရှင်ကြားသွားတော့ သူ့သားကို မြည်းပေါ်တက်ခိုင်းပြီး သူကတော့ ဘေးကနေ ခြေလျှင်ပဲလိုက်လာတယ်။ သူတို့ဟာ ကြောခင်မှာပဲ လမ်းဘေးရပ်ပြီးအုပ်စုဖွဲ့ စကားပြောနေကြတဲ့ အဘိုးအိုတွေအနား ရောက်လာတယ်။

“ကြည့်စမ်းပါဦးကွယ်တို့။ သားမိုက်ကတော့ မြည်းပေါ်မှာ၊ သားရော ဖခင်ကတော့ လမ်းလျှောက်ရရှာတယ်။ ဟဲ့ . . . ငပျင်းလေးဆင်းစမ်း။ ဆင်းအဖေပဲ စီးစမ်းပါစေ” လို့ အဘိုးအိုတစ်ယောက်ကဆိုတယ်။

The miller made his son get down when he heard this, and he got up on the ass instead.

They had not gone very far before they met some women coming home from market.

"You lazy old man!" they cried at once. "How dare you ride when your poor little boy is walking and can hardly keep up with you and your ass!"

Then the miller, hearing this, told his son to get up on the ass behind him, and in this way they jogged on to town.

Soon they met a townsman.

"My good fellow," said he to the miller, "is that ass your own?"

"Yes," replied the Miller.

"I should not have thought so by the way you load him," said the man. "Why you will break his back! You two are much better able to carry the beast than he is to carry you!"

"Oh well," said the miller, "we can but try!" So he and his son got down, and tied the legs of the ass together. Then they turned him upside-down, slung him on a pole, and put the pole across their shoulders! It was such a funny sight that the people they met laughed and jeered at them.

The poor ass was very uncomfortable, and tried his best to struggle off the pole.

အဲဒီစကားကို ဖခင်ဖြစ်သူကြားတော့ သူ့သားကို မြည်းပေါ်ကချင်း
သူကတက်စီးတယ်။

သူတို့ ခပ်ဝေးဝေးတောင် မရောက်သေးဘူး ဈေးကပြန်လာတဲ့
အမျိုးသမီးတချို့နဲ့ တွေ့ပြန်တယ်။

“ဟယ် အပျင်းကြီးလှတဲ့ လူကြီး။ ကလေးဖြစ်တဲ့သူလေးခမျာ
ရှင်နဲ့မြည်းကို မနည်းမိအောင် လျှောက်နေရတာတောင် ရှင်က မြည်းကို
စီးဝံ့သေးသလားရှင့်” လို့ အမျိုးသမီးတွေက ဝိုင်းအော်ကြတယ်။

အဲဒီစကားကို ကြားရတဲ့အခါ ဖခင်ဖြစ်သူက သူ့သားကို သူ့နောက်
မှာ တက်ထိုင်ခိုင်းပြီး မြို့ကိုအရောက် ခရီးနှင်တော့တယ်။ မကြာခင်မှာပဲ
မြို့သားတစ်ယောက်ကို သူတို့တွေ့တယ်။

“ဟေ့ ရောင်းရင်းကြီး။ ဒီမြည်းက ခင်ဗျားပိုင်တဲ့မြည်းလား” လို့
မြို့သားက မေးတယ်။

“ဟုတ်ပါတယ်” လို့ စက်ပိုင်ရှင်က ဆိုတယ်။

“ခင်ဗျားတို့ မြည်းကို ဝန်တင်တာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့်အနေနဲ့
မစဉ်းစားသင့်ဘူးဆိုတာကိုတော့ သိပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ဗျာ
ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက်စီးတော့ မြည်းခါးကျိုးသွားမှာပေါ့။ မြည်းက ခင်ဗျား
တို့ကိုတင်သွားတာထက်စာရင် ခင်ဗျားတို့က မြည်းကို ထမ်းသွားတာ ပိုပြီး
ကောင်းတာပေါ့” လို့ မြို့သားကဆိုတယ်။

“အိုး ကောင်းပြီလေ။ လုပ်နိုင်တယ်ဆိုပေမယ့် ကြိုးစားကြည့်ရမှာ
ပေါ့” လို့ စက်ပိုင်ရှင်က ဆိုတယ်။

သူနဲ့ သူ့သား မြည်းပေါ်က ဆင်းပြီး မြည်းရဲ့ ခြေထောက်တွေကို
စုပြီး ကြိုးနဲ့ချည်တယ်။ ပြီးတော့ မြည်းကို ဇောက်ထိုးထားပြီး ထမ်းပိုး
တစ်ချောင်းလျှို့လို့ ပုခုံးပေါ်တင်ထမ်းလာကြတယ်။ မြင်ကွင်းဟာ ရယ်စရာ
ကောင်းလှတာမို့ တွေ့တဲ့လူတိုင်းက သူတို့ကို ရယ်မောကာ နောက်ပြောင်
ကျီစယ်သွားကြပါလေရော။

သနားစရာ မြည်းခမျာမှာလည်း အလွန်ကို အနေရဲ့ခက်နေတာ
ရှိသမျှအားကုန်သုံးပြီး ထမ်းပိုးနဲ့လွတ်အောင် ကြိုးစားရှုန်းကန်ရှာတယ်။

At last, as they were passing over a bridge, he got one leg out of the rope and tumbled to the ground. He was so frightened that he jumped off the bridge into the water and was drowned.

"Alas! Alas!" cried the miller. "This is what comes of trying to please everybody! Why did I not do what I thought was right myself, and drive my ass to market in the way I started to do! Then I should have sold him, but now, alas, he is drowned!"

Then he and his son went sadly home again, and were well scolded by the miller's wife for losing the ass through such foolishness!

နောက်ဆုံးတော့ သူတို့ တံတားတစ်ခုကို ဖြတ်ကြရတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ မြည်းရဲ့ခြေထောက်တစ်ချောင်းက ကြိုးချည်ထားရာကနေ လွတ်သွားပြီး ဖရိုဖရဲ ပြုတ်ကျလာတယ်။ မြည်းဟာ ကြောက်လန့်လွန်းလှတာမို့ တံတား ပေါ်ကနေ ရေထဲခုန်ချလိုက်တော့ ရေနစ်သွားပါလေရော။

“သွားပါပြီ၊ သွားပါပြီ။ လူတိုင်းကို စိတ်ကျေနပ်အောင်လုပ်ဖို့ ကြိုးစားလို့ အခုလိုဖြစ်ရတာ။ ငါလုပ်တာ မှန်တယ်ထင်တဲ့ဟာကို ဘာ ကြောင့် မလုပ်မိရတာလဲ။ ငါ စလုပ်ကတည်းက ငါ့မြည်းကို ဈေးကို မောင်းသွားဖို့ပဲရှိတာ။ ဒါဆို ငါ့မြည်းကို ရောင်းလို့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခု တော့ သွားပါပြီ၊ ငါ့မြည်းရေနစ်သွားပြီ” လို့ စက်ပိုင်ရှင်က ဆိုတော့တယ်။

နောက်တော့ သားအဖနှစ်ယောက် ဝမ်းနည်းပက်လက်နဲ့ အိမ်ပြန် သွားရရှာတယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့လည်း အခုလို မိုက်မဲပုံမျိုးနဲ့ မြည်း တစ်ကောင် ဆုံးရှုံးရပါမလားဆိုပြီး စက်ပိုင်ရှင်မိန်းမ ပြစ်တင်ကြိမ်းမောင်း တာကိုလည်း သားအဖနှစ်ယောက် ကောင်းကောင်းခံလိုက်ရရှာတယ်။

* * *

The Goose with the 'Golden Eggs

Once upon a time a farmer had a wonderful goose. The goose laid a large golden egg every single day of her life, and the man knew that one day he would be really quite rich. But he was greedy and could not wait.

"If I kill the goose, I shall be able to have all the golden eggs inside her that she is going to lay in the future!" he thought. "It is a good idea, for if I can get them all at once, I shall be a rich man without having to wait day by day!" So he took a knife and killed the goose. But when he looked inside its body, do you think the foolish man golden eggs? No, of course he didn't!

"Oh dear me!" he cried sadly; "I have killed my goose that laid the golden eggs! Why was I not patient enough to wait for her to lay them day by day?"

But it was much too late to wish that then!

ရွှေ ဥသောငန်း

The Goose With The Golden Eggs

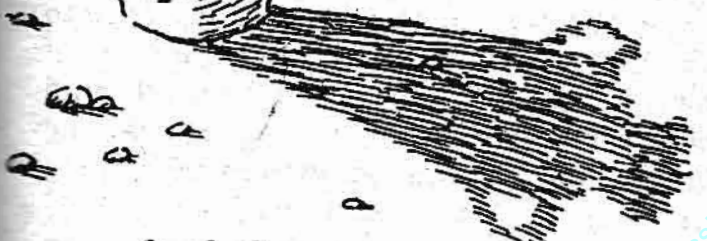
ရှေးရှေးတုန်းက လယ်သမားတစ်ယောက်မှာ အံ့ဩစရာကောင်းတဲ့ ဘဲငန်းမတစ်ကောင် ရှိတယ်။ ဘဲငန်းမကြီးဟာ တစ်နေ့ကို ရွှေဥကြီး တစ်လုံး ပုံမှန်ဥတယ်။ လယ်သမားကလည်း သူတစ်နေ့မှာ တကယ်သူဌေး ကြီးဖြစ်တော့မှာပဲဆိုတာ သိနေတယ်။ ဒါပေမယ့် သူက လောဘကြီး တယ်။ စောင့်ရမှာ စိတ်မရှည်ဘူး။

“ငါသာ ငန်းမကြီးကို သတ်လိုက်ရင်တော့ သူ့နောင်ဥပေးမယ့် ရွှေ ဥတွေ အကုန်လုံး တစ်ခါတည်းရမှာပဲ။ ဒီအကြံကောင်းတယ်။ ရွှေဥတွေ အကုန်လုံးသာရမယ်ဆိုရင်တော့ ငါတစ်ရက်ပြီးတစ်ရက် စောင့်စရာမလို ဘဲ တစ်ရက်တည်းနဲ့ သူဌေးဖြစ်ပြီ” လို့ လယ်သမားက စဉ်းစားမိတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ သူဟာ ဓားတစ်ချောင်းယူပြီး ငန်းမကြီးကို သတ်ပစ် လိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ငန်းမကြီးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲကို ကြည့်လိုက်တော့ မိုက်မဲ တဲ့လူဟာ ရွှေဥတွေတွေမယ်လို့ထင်လား။ မတွေ့ပါဘူး။ သူ ရွှေဥတွေ လုံးဝ မတွေ့တော့ဘူး။

“အို သနားကြပါကွယ်တို့။ ရွှေဥတွေဥပေးတဲ့ငန်းကိုမှ ကျုပ်သတ်မိခဲ့ တယ်။ တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ သူ့ဥပေးမယ့် အချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းဖို့ ကျုပ်မှာ ဘာကြောင့် သည်းခံစိတ်မရှိရတာလဲ”

ဒါပေမယ့် သူ့ဆန္ဒပြည့်ဖို့ အချိန်ကတော့ အလွန်အလွန်ကို အရှင် သွားခဲ့ပါပြီကွယ်။ ။

ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ရော့ကောင်:

The Crow and the Pitcher

There was once a crow who was so thirsty that his throat felt dry and parched. he looked everywhere for water, but he could see none, for it was mid summer and very hot. As he flew along he suddenly saw a water pitcher standing on the ground. Hoping there might be water in it, he flew down to it, and was delighted to see water shining at bottom of the pitcher.

The crow put his head in and tried to reach the water with his beak. But, alas, it was too near the bottom, and his beak could not reach it! He drew his head from the pitcher and was just going to fly off a gain., when he thought of another plan.

"I'll push the jar over!" he said . "Then the water will pour out and make a puddle, and I can drink it off the ground!"

ကျီးကန်းနှင့် ရေတကောင်း

The Crow And The Pitcher

တစ်ခါတုန်းက ကျီးကန်းတစ်ကောင်ဟာ ရေဆာလွန်းလို့ လည်ချောင်းတွေ ခြောက်သွေ့ကွဲအက်နေသတဲ့။ နေရာအနှံ့ ရေအရှာထွက်ပေမယ့် နွေခေါင်ခေါင်အချိန်ဖြစ်ပြီး ပူလောင်လွန်းလှတာမို့ ဘယ်မှာမှ မတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီလို ပျံသန်းနေရင်းနဲ့ မြေကြီးပေါ်မှာ ထောင်ထားတဲ့ ရေတကောင်းကို သူ့ရုတ်တရက် လှမ်းမြင်လိုက်ရတယ်။ ရေတကောင်းထဲမှာတော့ ရေရှိမှာပဲဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ သူဟာ ရေတကောင်းအနားကို ပျံသန်းသွားတယ်။ ရေတကောင်းရဲ့ အောက်ခြေမှာ အရောင်လက်နေတာကို မြင်လိုက်ရတော့ ကျီးကန်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားတယ်။

ကျီးကန်းဟာ သူ့နှုတ်သီးကို ရေတကောင်း အဝထဲ ထိုးထည့်ပြီး ရေကို ရအောင်သောက်ဖို့ ကြိုးစားတယ်။ ဒါပေမယ့်ရေက ရေတကောင်းအောက်ခြေနားမှာပဲရှိလေတော့ ကျီးကန်းရဲ့ နှုတ်သီးကမမှီနိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ ဒီတော့ ကျီးကန်းဟာ သူ့နှုတ်သီးကို ပြန်ထုတ်ပြီး အပေါ်မှာပုံစံနေရင်းက နောက်အကြံတစ်ကို ရလာတယ်။

“ငါ ရေတကောင်းကို တွန်းလှည်းပစ်ရမယ်။ ဒါမှ ရေတွေ အပြင် ထွက်ကျလာပြီး မြေကြီးပေါ်မှာ ရေအိုင်ကလေး ဖြစ်သွားမှာ။ ဒါမှ ငါရေကို မြေကြီးပေါ်ကနေ သောက်နိုင်မှာ။”

So he pushed against the pitcher with all his might, but it would not move an inch. The crow was not strong enough to upset it.

At last he looked sadly down at the gleaming water, longing to drink it.

Then a great idea came to him. He picked up a pebble lying near and dropped it into the water. Then he dropped another and yet another, and was pleased to see the water rising a little nearer the top as each pebble fell in.

At last the water rose to the very top, and the crow was able to drink all he wanted from the pitcher.

"Ah!" he said happily, as he drank; "what a good thing I didn't fly off when I first saw that the water was out of reach!"

ဒီလိုအကြံနဲ့ ကျီးကန်းဟာ ရေတကောင်းကို အားကုန်သုံးပြီး တွန်းလှဲတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရေတကောင်းက တစ်လက်မတောင် မရွေ့ဘူး။ ရေတကောင်းကို တွန်းလှဲနိုင်လောက်တဲ့အထိ တောင့်တင်းတဲ့ ခွန်အားမို့ ကျီးကန်းမှာမရှိဘူးကိုး။

ကျီးကန်းဟာ အရောင်တလက်လက်ဖြစ်နေတဲ့ ရေတကောင်းထဲက ရေကို သောက်ချင်လွန်းလှတဲ့စိတ်နဲ့ ညှိုးငယ်စွာ ကြည့်လိုက်ပြန်တယ်။

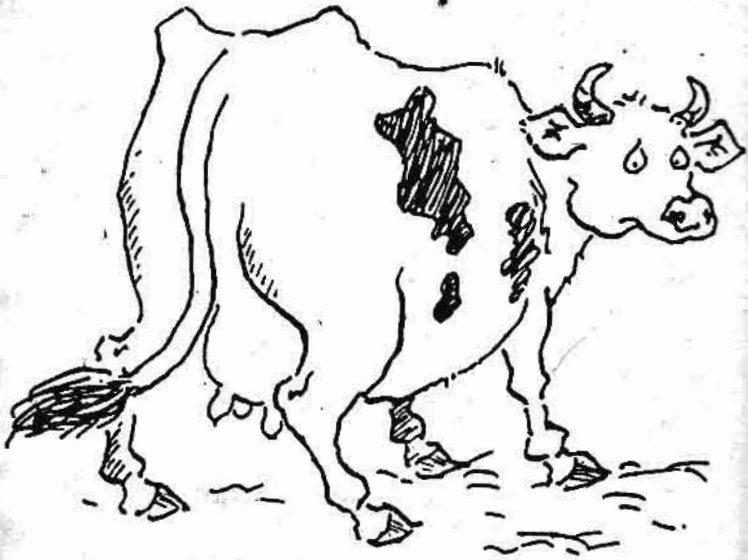
ဒီတော့မှ တကယ့်အကြံကောင်းကို သူရလာတယ်။ သူဟာ အနီးအပါးမှာရှိနေတဲ့ ကျောက်စရစ်တုံးတစ်တုံးကို ကိုက်ချိပြီး ရေတကောင်းထဲ ပစ်ချလိုက်တယ်။ နောက်... တဖြည်းဖြည်းနဲ့ သူပစ်ချတဲ့ ကျောက်စရစ်တုံးလေးတွေ တစ်တုံးပြီးတစ်တုံး များလာတာနဲ့အမျှ ရေဟာ အပေါ်ကို တဖြည်းဖြည်းချင်း မြင့်တက်လာတာကို မြင်ရတော့ ကျီးကန်း ပီတိတွေ ဖြစ်သွားတယ်။

နောက်ဆုံးတော့ ရေဟာ ရေတကောင်းအဝအထိ ရောက်လာတယ်။ ကျီးကန်းခမျာမှာလည်း ဒီတော့မှ သူ့အလိုရှိသမျှ ရေကိုသောက်လို့ ရနိုင်တော့တယ်။

“အင်း ရေကို မမှီနိုင်ဘူးဆိုတာကို မြင်လိုက်ကတည်းက ငါပျံထွက်မသွားမိတာ တော်တော်ကောင်းသွားပါလား” လို့ ကျီးကန်းက ရေကို သောက်ပြီး ဝမ်းသာအားရပြောလိုက်တော့တယ်။ ။

နွားစာခွက်ထဲကခွေး

The Dog in the Manger

Once there was a dog who was very sleepy. He looked about for a nice soft bed to lie down in.

"I know there is hay in the cow shed," he thought. "I'll go there and lie on it."

So he trotted into the cow shed and jumped into a manger full of soft, sweet hay. Then he lay down and went to sleep.

Presently a cow came up to the manger to eat her meal of hay. She woke the dog in trying to pull out some hay, and he sprang up fiercely.

"Go away!" he snapped. "Can't you see I'm here? I won't have you touching this hay!"

နွားစာခွက်ထဲကခွေး The Dog in the Manger

တစ်ခါတုန်းက အလွန်အိပ်ချင်မူးတူးဖြစ်နေတဲ့ ခွေးတစ်ကောင် ရှိတယ်။ သူဟာ အိပ်ချင်လွန်းလှတာမို့ သူ့အိပ်လို့ရမယ့် သက်တောင့် သက်သာ အိပ်စရာနေရာ တစ်နေရာကို လိုက်ရှာနေတယ်။

“နွားတင်းကုပ်ထဲမှာ ကောက်ရိုးပုံရှိတာပဲ။ ငါ ကောက်ရိုးပုံပေါ် သွားအိပ်ရမယ်” လို့ ခွေးက တွေးမိသွားတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ခွေးဟာ နွားတင်းကုပ်ရှိရာကို ခပ်သော့သော့ လမ်းလျှောက် သွားပြီး နူးညံ့ချိုမြိန်တဲ့ ကောက်ရိုးတွေပြည့်နေတဲ့ နွားစာခွက်ထဲ ခုန်တက် လိုက်တယ်။ သူ ကောက်ရိုးတွေပေါ်မှာလှဲရင်း အိပ်မောကျသွားတော့ တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ နွားတစ်ကောင်ဟာ သူ့ရဲ့အစာဖြစ်တဲ့ ကောက်ရိုး ကိုစားဖို့ နွားစာခွက်ရှိရာရောက်လာတယ်။ နွားစာခွက်ထဲက ကောက်ရိုး တွေကို နွားက ဆွဲစားတော့ ခွေးကို နှိုးနေသလို ဖြစ်သွားတာပေါ့။ ဒီတော့ ခွေးဟာ ဒေါသတကြီးနဲ့ ဝုန်းကနဲ ခုန်ထလိုက်တယ်။

“ထွက်သွားစမ်း၊ ကျုပ်ဒီမှာ ရှိနေတာကို ခင်ဗျားမမြင်ဘူးလား။ ဒီကောက်ရိုးတွေကို ခင်ဗျားလာမထိနဲ့” လို့ ခွေးက ခပ်စွာစွာပြောတယ်။

"You don't want it yourself," said the cow. "You don't eat hay!"

"What does that matter!" barked the dog. "I'm not going to let *you* eat it either," and the selfish little creature curled himself up once more in the manger.

The cow turned to the others. "What a selfish dog!" she said. "He can't eat the hay himself, and yet he won't let others have it!"

And all of them stared at the dog in disgust.

“ဒီကောက်ရိုးတွေဟာ မင်းအတွက် အသုံးမလိုပါဘူးကွာ။ မင်းက ကောက်ရိုးတွေကို စားတာမှမဟုတ်ဘဲ” လို့ နွားကပြောတယ်။

“အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲဗျာ။ ကျုပ်ခင်ဗျားကိုလည်း စားခွင့်မပေးနိုင်ဘူး” လို့ဆိုပြီး တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်လှတဲ့ ခွေးသတ္တဝါငယ်ဟာ ကောက်ရိုးတွေ ပေါ်မှာ ခွေခေါက်ပြီး ပြန်အိပ်တယ်။

ဒီတော့ နွားဟာ ကျန်တဲ့နွားတွေဘက်ကို လှည့်ပြီး . .

“တော်တော် တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တဲ့ခွေးပဲ။ သူကိုယ်တိုင်လည်း ကောက်ရိုးစားလို့ ရဘဲနဲ့ တစ်ပါးသူတွေကိုလည်း စားခွင့်မပေးဘူး” လို့ ဆိုလိုက်တယ်။

နွားတွေအားလုံးဟာ စက်ဆုပ်ရွံရှာတဲ့အကြည့်နဲ့သာ ခွေးကို ကြည့် နေရှာတော့တယ်။

www.burmeseclassic.com

ယုန်နှင့်လိမ္မော်

The Hare and the Tortoise

There was once a hare who was very proud of his fast running. One day he saw a tortoise, and began to laugh at him.

"You slow old creature!" he cried. "Can't you go any faster than that?"

The tortoise stopped and looked at the hare.

"Let us run a race," he said. "The one who loses must pay the winner five pounds. Do you agree?"

"Oh yes!" laughed the hare. "We'll ask the fox to be the judge. I'm afraid you'll lose your five pounds, old tortoise!"

The fox agreed to judge the race.

"Stand over there," he said, "and wait till I say 'go'. The winning-post is the tree stump at the other side of the wood. Now, are you ready? One-two-three-Go!"

ယုန်နှင့်လိပ်

The Hare and the Tortoise

တစ်ခါတုန်းက အပြေးသန်တာကို အလွန်ဂုဏ်ယူတတ်တဲ့ ယုန် တစ်ကောင်ရှိသတဲ့။ တစ်နေ့မှာတော့ ယုန်ဟာလိပ်ကိုမြင်ပြီး လှောင်ပြောင် ရယ်မောသတဲ့။

“သိပ်ကိုဇွေးလှတဲ့လိပ်အိုကြီး။ သင် ဒီထက်မြန်အောင် မသွားနိုင် တော့ဘူးလား” လို့ ယုန်ကဆိုတယ်။

လိပ်က သွားနေရာကနေ ရပ်ပြီး ယုန်ကိုကြည့်တယ်။

“ဒါဆို ငါတို့ အပြေးပြိုင်ကြမယ်လေ။ ရှုံးတဲ့သူက နိုင်တဲ့သူကို ငါးပေါင်ပေးကြေး။ မင်းသဘောတူလား” လို့ လိပ်ကဆိုတယ်။

“အို သိပ်ပြိုင်တာပေါ့။ ကျုပ်တို့ မြေခွေးကို ဒိုင်လုပ်ခိုင်းမယ်။ လိပ်အို ကြီးရေ ခင်ဗျားရဲ့ ငါးပေါင်ငွေလေး ရှုံးသွားမှာကို စိုးရိမ်မိသေးတယ်ဗျာ” လို့ ယုန်က ရယ်မောရင်းပြောတယ်။

မြေခွေးကလည်း ပြိုင်ပွဲမှာ ဒိုင်လုပ်ဖို့ သဘောတူတယ်။

“ဟိုနေရာမှာ ရပ်နေကြပါ။ ကျုပ်က ‘ပြေး’ လို့ မပြောမချင်း အသင့် အနေအထားပဲနေရမယ်။ ပန်းတိုင်ကတော့ သစ်တောရဲ့ ဟိုဘက်ခြမ်းမှာ ရှိတဲ့ သစ်ငုတ်တိုပါပဲ။ ကဲ မင်းတို့ အသင့်ဖြစ်ကြပြီလား။ တစ် - နှစ် - သုံး - ‘ပြေး’ လို့ ဒိုင်လုပ်တဲ့ မြေခွေးက တာလွတ်လိုက်တယ်။

Off went the hare and the tortoise. In a moment the hare got far in front, for the tortoise, who carried such a heavy shell on his back, could only move very slowly.

"Ha! ha!" laughed the hare, as he stopped halfway to look back at the slow tortoise creeping along far behind. "Hurry up, my slow friend; make your short legs go a little faster, or else I shall be at the tree stump before you have got to the end of the first field!"

The tortoise said not a word, but plodded slowly on.

"Really," said the cheeky hare, "if I were to hop on only three of my legs I should get on much faster than you do! I think I'll lie down for a bit and have a little sleep. If you were but a yard away from the winning-post, I could catch you up with a few of my swift bounds!"

So the hare lay down on the grass, and soon fell fast asleep. He did not hear the little feet of the tortoise come creep - creep - creeping up to the place where he slept! And right past the sleeping hare went the tortoise, slowly and steadily, never once looking behind him!

Presently the hare awoke, and sprang up, ready to run on like the wind.

"Where are you, old slow one?" he cried, racing towards the winning-post like

ယုန်နဲ့လိပ်လည်း ပြေးကြတာပေါ့။ တခဏအတွင်းမှာပဲ ယုန်ဟာ လိပ်ထက် အများကြီးကျောသွားတယ်။ လိပ်ခမျာမှာတော့ ကြီးမားလေးလံ လှတဲ့ လိပ်ခွံကြီးကို ကျောမှာပိုးထားရတာမို့ ဖြေးဖြေးလေးသွားရုံပဲ သွား နိုင်တယ်။

ပန်းတိုင်တစ်ဝက်လောက်ကို ရောက်နေတဲ့ ယုန်ဟာ ဟိုးအဝေးကြီး မှာ ဖြည်းဖြည်းချင်းလာနေတဲ့ လိပ်ကိုပြန်ကြည့်ပြီး တဟားဟားနဲ့ ရယ်တယ်။

“မြန်မြန်လာစမ်းပါ မိတ်ဆွေ အနှေးယာဉ်ကြီးရေ။ ခင်ဗျားရဲ့ ခြေတို လေးတွေကို မြန်အောင် လုပ်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျားသာ မမြန်ရင်တော့ ခင်ဗျားလယ်တစ်ကွက် မရောက်ခင်မှာ ကျုပ်က သစ်ငုတ်တို့ကို ရောက် နေတော့မှာဗျ” လို့ ယုန်ကခနဲတယ်။

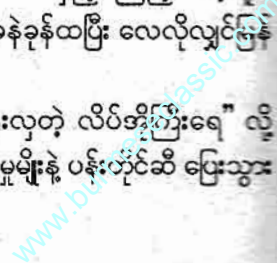
လိပ်ကတော့ စကားတစ်ခွန်းမှမဆိုပဲ ဖြည်းဖြည်းချင်းသာ ခရီးနှင့် နေရှာတယ်။

“ကျုပ် ခြေသုံးချောင်းထောက်ပြီး သွားရင်တောင် ခင်ဗျားထက် အများကြီးမြန်လိမ့်ဦးမယ်။ တကယ်ပြောတာနော်။ ကျုပ် ခဏလောက် လှဲပြီး တစ်မွှေးလောက်အိပ်လိုက်ဦးမှပါလေ။ ခင်ဗျား ပန်းတိုင်နဲ့ တစ်ကိုက် အကွာလောက်ရောက်မှ ကျုပ်ရဲ့ လျှင်မြန်တဲ့ ခုန့်နှုန်းနဲ့ ခင်ဗျားကို အမို လိုက်တော့မယ်ဗျို့” လို့ မျက်နှာပြောင်တဲ့ယုန်က ဆိုတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ယုန်ဟာ မြက်ခင်းပေါ်မှာ လှဲချလိုက်တာ ခဏကြာတော့ အိပ်မောကျသွားပါလေရော။ သူအိပ်တဲ့အနားကို တစ်လှမ်းချင်း တစ်လှမ်း ချင်း အိပ်အိပ်ရောက်လာတဲ့ လိပ်ရဲ့ခြေသံကိုတောင် သူမကြားတော့ဘူး။ အိပ်နေတဲ့ ယုန်ကို ကျော်ဖြတ်သွားတဲ့ လိပ်ဟာ ဖြေးဖြေးမှန်မှန်နဲ့ ရှေ့ကို ဆက်သွားပြီး နောက်ကို တစ်ချက်ကလေးတောင် လှည့်မကြည့်တော့ဘူး။

ယုန်အိပ်ရာကလည်း နိုးလာရော ဝုန်းခနဲခနဲထပြီး လေလိုလျှင်မြန် မှုမိုးနဲ့ ပြေးဖို့အသင့်ပြင်လိုက်တယ်။

“ခင်ဗျား ဘယ်ရောက်နေပြီလဲဗျို့ နှေးလှတဲ့ လိပ်အိုကြီးရေ” လို့ အော်ပြီး ယုန်ဟာ လျှပ်စီးလက်သလို လျှင်မြန်မှုမိုးနဲ့ ပန်းတိုင်ဆီ ပြေးသွား

a streak of lightning.

"Here I am," cried a little voice from the end of the wood. "I'm at the winning post, and have been sitting here waiting for you for sometime!"

Sure enough there was the tortoise, leaning up against the tree stump, with judge Fox standing beside him.

"You must pay the tortoise five pounds," cried the fox, laughing at the astonished face of the hare. "He has won, although you can run so much faster. Slow and steady wins the race! I think you must have forgotten that!"

And you may be quite sure that the hare never laughed at the slow old tortoise again!

တယ်။

“ငါ ဒီမှာဟေ့။ ပန်းတိုင်ကို ရောက်နေပြီ။ ဒီမှာ မင်းကို စောင့်နေရတာ အချိန်တောင်အတော်ကြာသွားပြီ” ဆိုတဲ့ အသံတိုးတိုးဟာ တောအုပ်ရဲ့ တစ်ဖက်ဆီက ပေါ်ထွက်လာတယ်။

လိပ် ပန်းတိုင်ကို ရောက်နေတာ သေချာသွားပြီပေါ့။ လိပ်က ပန်းတိုင်ကို မှီလို့။ သူ့ဘေးမှာက ဒိုင်လုပ်တဲ့ မြေခွေး ရပ်နေတယ်။

မြေခွေးက အံ့အားသင့်နေတဲ့ ယုန်ရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်ပြီး ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ . . .

“မင်း လိပ်ကို ငါးပေါင်ပေးရမယ်၊ မင်းက သူ့ထက် အများကြီး မြန်အောင် ပြေးနိုင်တာမှန်ပေမဲ့ ဒီပွဲမှာ လိပ်ကအနိုင်ရသွားတယ်။ ပြေးပြေးနဲ့ မှန်မှန်သမားက ပြိုင်ပွဲမှာအနိုင်ရတာပဲ။ ဒီအချက်ကို မင်းမေ့နေတယ် ထင်ပါရဲ့ကွာ” လို့ ဆိုတယ်။

ဒါဆိုရင် နှေးကွေးလှတဲ့ လိပ်အိုကြီးကို ယုန်က နောက်ထပ် လှောင်ပြောင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူးဆိုတာ သင်တို့ သေသေချာချာ သိလောက်ပါပြီကွယ်။

* * *

ဆားအိတ်တင်လာတဲ့ မြည်း

The Ass with the Load of Salt

A man who had an ass heard that salt could be bought at the seaside very cheaply, so, taking his ass with him, he set out to buy some.

He bought a great load, and put it on the back of his ass. Then he started for home. On the way they had to cross a narrow bridge over a river, and in the middle of the bridge the ass suddenly lost his balance, and fell into the water with his load.

The salt at once began to melt in the water, and after a few struggles the ass was able to reach the bank again. When he stood on land once more he found that, as most of the salt had melted, his load was very much lighter, and he was VERY pleased.

ဆားအိတ်တင်လာတဲ့မြည်း

The Ass with the Load of Salt

မြည်းတစ်ကောင်ပိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ ပင်လယ်ကမ်းခြေ
ဘက်မှာ ဆားတွေဈေးအလွန်ပေါတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းကြားရာတာမို့ သူ
မြည်းကိုခေါ်သွားပြီး ဆားဝယ်ဖို့ထွက်ခဲ့တယ်။

သူဟာ ဆားတွေကို အိတ်ကြီးတစ်လုံးစာဝယ်ပြီး ဆားအိတ်ကို
မြည်းရဲ့ကျောပေါ်တင်တယ်။ ပြီးတော့ အိမ်ပြန်ဖို့ ခရီးဆက်ခဲ့တယ်။
အပြန်လမ်းမှာတော့ သူတို့ဟာ မြစ်တစ်မြစ်ပေါ်က တံတားကျဉ်းကျဉ်း
လေးကို ဖြတ်ရတယ်။ တံတားအလယ်ကိုလည်း ရောက်ရော မြည်းဟာ
ဟန်ချက်ပျက်ပြီး ဆားအိတ်နဲ့အတူ မြစ်ထဲ ပြုတ်ကျသွားတယ်။

ဆားတွေက မြစ်ရေထဲမှာ အရည်ပျော်သွားပြီး၊ မြည်းက အတန်
ဩအောင်ရုန်းတော့မှ မြစ်ကမ်းပါးပေါ်ရောက်အောင် တက်နိုင်ခဲ့တယ်။
သူ မြေကြီးပေါ်ခြေချမိတော့မှ ဆားတော်တော်များများဟာ အရည်ပျော်
ကျသွားတာမို့ သူ့ဝန်ထုပ်ဟာ အများကြီးပေါ့သွားတယ်။ ဒီတော့ မြည်းဟာ
အလွန်ကျေနပ်သွားတာပေါ့။

Not long after this the man again went to the sea with his ass, and this time bought a bigger load of salt than before. As they went home they came again to the bridge where the ass had fallen into the river - and he remembered how, when he had fallen in the water, his load had become lighter.

"I'll fall in again," he thought, "for my load is very heavy."

So he stumbled and fell, and once more the salt melted, so that when the ass scrambled out of the river, his load was even lighter than the first time!

The man was very angry to see his load of salt lost again, and felt quite sure the ass had fallen into the river on purpose. He made up his mind to cure the animal of this bad habit.

A few days later he went again to the seaside with the ass, and this time, instead of salt, he bought a load of sponges, and put them on the back of his ass.

When the ass came again to the river, he stumbled and fell - but alas for him, instead of melting, the sponges filled with water; and when the ass stood again on the bank of the river, he found his load was twice as heavy as before!

သိပ်မကြာပါဘူး။ မြည်းရှင်ဟာ မြည်းနဲ့အတူ ဆားဝယ်ဖို့ ပင်လယ်ဖက်ကို ထွက်လာခဲ့ပြန်တယ်။ ဒီတစ်ခေါက်မှာတော့ အရင်ခေါက် ထက် ပိုပြီး ဆားတွေဝယ်တယ်။ သူတို့ အိမ်ပြန်တဲ့အခါ ဟိုတစ်ခါ မြည်း မြစ်ထဲ ပြုတ်ကျခဲ့တဲ့ တံတားကိုဖြတ်ရတော့ မြည်းဟာ သူ ရေထဲ ပြုတ်ကျသွားလို့ ဝန်ထုပ် အလွန်ပေါ့ပါးသွားရပုံကို ပြန်သတိရလာတယ်။

“ငါ ဝန်ထုပ်က အရမ်းလေးတော့ ငါမြစ်ထဲကို ပြုတ်ကျမှဖြစ်မယ်” လို့ မြည်းက တွေးမိတယ်။

ဒီတော့ မြည်းဟာခြေချော်ပြီး မြစ်ထဲပြုတ်ကျလိုက်တယ်။ ဒီတစ်ကြိမ်မှာလည်း ဆားတွေဟာ အများကြီး အရည်ပျော်သွားတယ်။ မြည်းဟာ ရုန်းကန်ပြီး ကုန်းပေါ်ပြန်တက်လာတဲ့အခါ သူ့ရဲ့ ဝန်ထုပ်ဟာ ပထမအကြိမ်ကထက်တောင် ပိုပြီးပေါ့ပါးသွားတယ်။

မြည်းရှင်ကလည်း ဆားတွေ အများကြီး ဆုံးရှုံးသွားတာမို့ အလွန်ပဲ ဒေါသထွက်သွားတယ်။ မြည်းဟာ ရေထဲကို တမင်ပြုတ်ကျလိုက်တာ ဖြစ်ရမယ်လို့လည်း သူ့အတွေးပေါက်သွားတယ်။ သူ့မြည်းရဲ့ အကျင့်ဆိုးကို ဖျောက်မှဖြစ်တော့မယ်လို့ မြည်းရှင်ရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ လိုက်တယ်။

ရက်အနည်းငယ် ကြာပြီးတဲ့အခါမှာ မြည်းရှင်ဟာ သူ့မြည်းနဲ့အတူ ပင်လယ်ဖက်ကို ခရီးထွက်ခဲ့ပြန်တယ်။ ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ သူဟာ ဆား မဝယ်တော့ပဲ ရေမြှုပ်တွေဝယ်တယ်။ ပြီးတော့ သူ့မြည်းပေါ်တင်တယ်။

မြည်းဟာ သူ့ကျနေကျ မြစ်ပေါ်ရောက်တော့ ခြေချော်ပြီး မြစ်ထဲကို ပြုတ်ကျလိုက်ပြန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့အတွက် စိတ်မကောင်းစရာက ရေမြှုပ်တွေဟာ အရည်ပျော်ရမယ့်အစား ရေတွေကိုစုတ်ယူပြီး ပြည့်တင်း လာပါလေရော။ မြည်း မြစ်ကမ်းပါးပေါ်ကိုလည်းရောက်ရော သူ့ရဲ့ ဝန်ထုပ်ဟာ မူလကထက် နှစ်ဆပိုလေးလာတာကို သိလိုက်ရလေကော့ တယ်။ ။

* * *

သိုးကျောင်းသားနှင့် ဇံပုလွေ

The Shepherd Boy and the Wolf

There was once a shepherd boy who went every day to watch over a flock of sheep on the hillside. He was an idle fellow and he did not always speak the truth. He thought it a good joke to rush down the hillside at great rate, and shout the man who were at work below, "The wolf ! The wolf! Quick, come and help! He is killing my sheet !"

Then the men, when they heart this, would leave their work at once, and his sheep. But when they got up the hillside they found there was no wolf at all. The boy had been making fun of them, and calling out "Wolf" for nothing.

The boy played this silly trick so many times that at last the men grew tired of it, and when they heard him calling, "Wolf! Wolf!" they would not stir from their work.

သိုးကျောင်းသားနှင့် ဝံပုလွေ

The Shepherd Boy And The Wolf

တစ်ခါတုန်းက တောင်စောင်းတစ်ခုမှာ သိုးတစ်အုပ်ကို နေ့စဉ် နေ့တိုင်း ထိန်းကျောင်းရတဲ့ သိုးကျောင်းသားလေးတစ်ယောက် ရှိသတဲ့။ သူဟာ လူပျင်းကလေးဖြစ်သလို မှန်သောစကားကိုလည်း ဘယ်တော့မှ မပြောတတ်ဘူး။ သူဟာ တောင်စောင်းတလျှောက် ပြေးဆင်းသွားပြီး တောင်အောက်မှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့သူတွေကို “ဝံပုလွေဗျို့၊ ဝံပုလွေ။ မြန်မြန်လာကယ်ကြပါဦး။ ဝံပုလွေက ကျွန်တော့် သိုးတွေကိုသတ်နေပါတယ်” လို့ အော်ဟစ်ပြောဆိုရတာကိုက သူ့အတွက် ရယ်စရာကောင်းလှတယ်လို့ ထင်နေတယ်။

သူ့အော်သံကြားတဲ့အခါ လူတွေဟာ သူ့တို့အလုပ်ကိုပစ်ပြီး ကောင်ကလေးနဲ့ သိုးအုပ်ကိုကယ်ဖို့ တောင်စောင်းပေါ် ပြေးတက်လာကြတယ်။ ဒါပေမယ့် တောင်စောင်းရောက်တော့မှ ဝံပုလွေမရှိဘူးဆိုတာ သူတို့သိကြရတော့တယ်။ ကောင်ကလေးက ဘာမှမရှိပဲ “ဝံပုလွေ” လို့အော်ပြီး သူတို့ကို နောက်ပြောင်တယ်ဆိုတာကို သိသွားကြတယ်။

သိုးကျောင်းသားလေးဟာ အခုလိုပဲ လူတွေကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ လှည့်စားတတ်တာမို့ လူတွေဟာ နောက်ဆုံးတော့ “ဝံပုလွေလာပြီ၊ ဝံပုလွေလာပြီ” လို့ ကောင်လေးအော်တဲ့အသံကို ငြီးငွေ့လာကြပြီး ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်သာ ဟန်မပျက် ဆက်လုပ်နေကြတော့တယ်။ ကောင်လေး

They felt sure he was telling lies again, and so he was.

But one day a wolf really did come! He came creeping into the field among the sheep, scattering them to right and left. The boy suddenly saw him, and was wild with fright.

He ran down the hill shouting, "Wolf! Wolf! Quick, come and help! He is killing my sheep!"

The men in the fields below heard his cry but only thought, of course, that he was at his old tricks, and was making fun of them. So they went on with their work as usual, and did not move a step to help him.

The wolf galloped after the boy, fearing that if he did not kill him quickly his cries would bring all the men up the hillside.

He caught the - and, alas, he killed him - and then set to work to worry the sheep and kill them.

When the men found what had happened they were very sad.

"Alas!" said one, shaking his head. "We would have come to his help if we had known he was telling the truth this time; but he told lies so often that we could not possibly know when he really *did* need our help."

ညာပြောတာပဲဆိုတာ သူတို့သိနေကြပြီ။ ကောင်လေးကလည်း ညာပြောနေတာပဲလေ။

ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့မှာတော့ ဝံပုလွေတစ်ကောင် အမှန်တကယ် ရောက်လာတယ်။ ဝံပုလွေဟာ သိုးတွေကြားထဲမှာ တိုးဝှေ့လာပြီး သိုးတွေ တစဉ်ကလျားဖြစ်အောင် လုပ်တယ်။ ကောင်လေးက ဝံပုလွေကို မြီးကနဲ မြင်သွားပြီး အလွန်ကြောက်လန့် တုန်လှုပ်သွားတယ်။ သူဟာ တောင်ကုန်း အတိုင်း နေပြေးဆင်းလာပြီး . .

“ဝံပုလွေဗျို့၊ ဝံပုလွေ။ မြန်မြန်လာကယ်ကြပါဦး။ ဝံပုလွေက ကျွန်တော့် သိုးတွေကိုသတ်နေပါတယ်”

တောင်အောက်က လယ်ကွင်းတွေထဲမှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ သူတွေ ကတော့ ကောင်လေးဟာ ပြောနေကျမှုသားကိုပြောပြီး သူတို့ကို နောက်ပြောင်နေတယ်လို့ပဲ ထင်နေကြတယ်။ ဒီတော့ သူတို့အလုပ်ကိုသာ လုပ်မြဲ လုပ်နေကြပြီး ဘယ်သူမှကောင်လေးကို ကူညီဖို့ မသွားကြဘူး။

ဝံပုလွေက ကောင်လေးရဲ့နောက်ကို ကဆုန်ပေါက်ပြီးလိုက်လာတယ်။ ကောင်လေးကို ခပ်မြန်မြန်မသတ်နိုင်ရင် သူ့အော်သံကြောင့် တောင်အောက်မှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ သူတွေရောက်လာမှာကို ဝံပုလွေက ကြောက်နေတယ်လေ။

ဝံပုလွေဟာ ကောင်လေးကိုမိသွားပြီး သတ်လိုက်ရလေတော့တယ်။ ပြီးတော့မှ သိုးတွေကို ခြောက်လှန့်ပြီးသတ်ပစ်လိုက်တယ်။

အဖြစ်အပျက်ကို သိသွားတဲ့အခါမှာတော့ အလုပ်သမားတွေ အားလုံးဟာ အလွန်ပူဆွေး ဝမ်းနည်းသွားကြတယ်။

“ဖြစ်ရလေကွာ။ ဒီတစ်ခါပြောတာ အမှန်ဖြစ်မယ်ဆိုရင်တော့ ငါတို့ အားလုံး သူ့ကိုကူညီပေးကြမှာပေါ့လေ။ ဒါပေမဲ့ ကောင်လေးက မကြာခဏမှုသားသုံးတတ်တော့ သူ့ အမှန်တကယ် အကူအညီလိုအပ်တဲ့ အချိန်မှာ ငါတို့က ဘယ်လိုလုပ်သိနိုင်ကြမှာလဲ” လို့ လူတစ်ယောက်က ခေါင်းကို ရမ်းရင်းပြောလိုက်လေတော့တယ်။ ။

The Milkmaid and her Pail

A milkmaid walked along the road carrying a pail full of sweet, fresh milk on her head. She was going to sell it, and as she went she made plans about what she would buy with the money.

"Let me see; when I get the money for this milk I shall buy some eggs, and I'll put them under the old hen. She will sit on them and hatch them out, and then I will feed the chicks and make them grow into big fat hens!"

The milkmaid was delighted with her idea; and went on planning what she would do next.

"Then I will sell my hens and get lots of money for them, and I'll buy myself a fine new dress! And all the farmers will look

နွားနို့သည်နှင့် နို့ပုံး

The Milkmaid And Her Pail

နွားနို့သည်မဟာ ချိုမြိန်လတ်ဆတ်တဲ့ နို့တွေ အပြည့်ထည့်ထားတဲ့ နို့ပုံးကို ခေါင်းပေါ် ရွက်ထားရင်း လမ်းလျှောက်လာတယ်။ သူက နွားနို့ ရောင်းဖို့ ထွက်လာတာကိုး။ သူဟာ လမ်းလျှောက်နေရင်းနဲ့ နွားနို့ရောင်းလို့ ရတဲ့ ပိုက်ဆံတွေနဲ့ ဘာတွေဝယ်ရမလဲဆိုတာ စီမံကိန်းတွေချနေတယ်။

“တွက်ကြည့်မယ်ဆိုရင်၊ ဒီနွားနို့တွေရောင်းလို့ ငါပိုက်ဆံတွေ ရလာ တဲ့အခါ ကြက်ဥတွေဝယ်မယ်။ ပြီးတော့ ကြက်ဥတွေ ကို ကြက်မအိုကြီးရဲ့ ဝပ်ကျင်းထဲထည့်ထားပေးမယ်။ ကြက်မကြီး ဝပ်ပြီဆိုရင် ကြက်ဥလေးတွေ က အကောင်တွေပေါက်လာမှာပဲ။ ကြက် မေါက်စလေးတွေကို အစာတွေ ဝအောင်ကျွေးပြီး ဝဝတုတ်တုတ် ကြက်မကြီးတွေ ဖြစ်လာတဲ့အထိ ငါမွေး ရမယ်”

နွားနို့သည်ဟာ သူ့စိတ်ကူးနဲ့သူ သဘောတွေကျနေတယ်။ ပြီးတော့ နောက်ထပ် ဘာတွေဆက်လုပ်ရမလဲဆိုတာကို အစီအစဉ်တွေ ဆွဲပြန် ရော။

“ပြီးရင်၊ ငါ့ရဲ့ ကြက်မကြီးတွေကိုရောင်းရင် ငါငွေတွေ အများကြီး ရမယ်။ ရရင်ငါဝတ်ဖို့ အင်္ကျီအသစ်လှလှလေး တစ်စုံဝယ်ရမယ်။ အင်္ကျီ လှလှလေး ဝတ်လိုက်ရင်တော့ လယ်သမားတွေက ငါ့ကိုကြည့်ကြမှာပဲ။

at me, and think how pretty I am, and want to walk with me. But I won't look at them - no, I won't. I'll just toss my head at them, and turn away!"

Just as she thought this, she tossed her head high in the air, quite forgetting she had a pail of milk on it! Down tumbled the pail, and out ran the milk all over the road!

"Oh! Oh!" wept the milkmaid. "There goes all chance of eggs, and chickens, and hens, and new dress, and admiring farmers, Why - oh why did I make such vain plans?"

ငါက သိပ်လှတာပဲလို့ သူတို့စိတ်ထဲမှာတွေးပြီး ငါနဲ့ တွဲချင်တဲ့စိတ်တွေ ဖြစ်လာမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် ငါကတော့ သူတို့ကို အရေးမလုပ်ပါဘူး။ မကြည့်ဘူး။ ပြန်မကြည့်ဘူး။ ခေါင်းကလေးကိုမော့ပြီး သူတို့ကို ရှောင်ကွင်းသွားမှာပေါ့”

အဲသလို စိတ်ကူးနေရင်းနဲ့ နွားနို့သည်ဟာ ခေါင်းကို မော့ပစ်လိုက်တယ်။ သူ့ခေါင်းပေါ်မှာ နွားနို့အိုးရွက်ထားတာကိုလည်း လုံးလုံးမေ့နေခဲ့တယ်။ ခေါင်းမော့လိုက်တော့ နို့ပုံးဟာ ခေါင်းပေါ်က ပြုတ်ကျသွားပြီး လမ်းပေါ်ကို နွားနို့တွေအကုန်လုံး ဖိတ်စင်ကုန်တော့တာပေါ့။

“အို၊ အို၊ ကြက်ဥတွေ၊ ကြက်ပေါက်စလေးတွေ၊ ကြက်မတွေ အဝတ်အစား အသစ်တွေ၊ ငါ့ကို ကြိုက်မယ့်လယ်သမားတွေ အားလုံး တုန်ပါပြီတော်။ ဘယ်လိုကြောင့်လဲကွယ်တို့။ ဘယ်လိုကြောင့်များ အကျိုးမရှိတဲ့ အစီအစဉ်တွေကို ငါ စိတ်ကူးမိနေတာလဲ” လို့ ဆိုပြီး နွားနို့သည်ဟာ ဝမ်းနည်းပက်လက် ငိုကြွေးနေရှာတော့တယ်။ ။

The Fox and the Stork

Once upon a time a fox asked a stork to come to dinner with him. The stork said he would be very pleased to do so, and he would come the next day.

Now the fox was a very greedy fellow, and a mean one. He did not want to give the stork a good dinner if he could help it, and yet he did not wish to go without a good dinner himself. So he tried to think of a plan.

"I know," he said at last. "I'll make some delicious soup and pour it into a flat dish! The stork's beak is so long that he won't be able to get much soup himself, and I shall be able to lap it all up easily and quickly!"

So the fox made some soup and poured it into a flat dish, and waited for the stork to come.

Soon the stork came, and looked about for dinner.

"Help yourself!" said the fox, beginning to lap up the soup.

မြေခွေးနှင့် ငှက်ကျားဖြူ

The Fox And The Stork

တစ်ခါတုန်းက မြေခွေးတစ်ကောင်ဟာ ငှက်ကျားဖြူကို သူနဲ့အတူ ညစာ လာစားဖို့ ဖိတ်တယ်။ ငှက်ကျားဖြူကလည်း ဖိတ်ကြားခံရတာကို အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ပြီး နောက်တစ်နေ့ လာခဲ့ပါမယ်လို့ဆိုတယ်။

မြေခွေးဟာ လောဘအလွန်ကြီးပြီး ယုတ်မာလှတဲ့ သတ္တဝါဖြစ် တယ်။ သူ့အနေနဲ့ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် ငှက်ကျားဖြူကို ညစာကောင်းကောင်း မကျွေးချင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ညစာကောင်းကောင်း မစားပဲ မနေချင်ပြန်ဘူးဖြစ်နေတယ်။ ဒီတော့ သူ့အကြံရဖို့ စဉ်းစားခန်း ဝင်ရတော့တာပေါ့။

“ငါ အကြံရပြီ။ အရသာရှိရှိ စွပ်ပြုတ်လုပ်ပြီး ပန်းကန်ပြားထဲ ထည့်ပေးရမယ်။ ငှက်ကျားဖြူရဲ့ နှုတ်သီးကရှည်တော့ စွပ်ပြုတ် အများကြီး သောက်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ငါကတော့ အသာကလေး လျှာနဲ့လျက်ပြီး ခပ်မြန်မြန်စားနိုင်တယ်” လို့ မြေခွေး အကြံရသွားတယ်။

ဒီတော့ မြေခွေးဟာ စွပ်ပြုတ်လုပ်ပြီး ပန်းကန်ထဲ လောင်းထည့်ထား ပြီး ငှက်ကျားဖြူအလာကို စောင့်စားနေတော့တယ်။ မကြာခင်မှာပဲ ငှက်ကျားဖြူရောက်လာပြီး ညစာ တည်ခင်းထားတာကို ကြည့်တယ်။

“လွတ်လွတ်လပ်လပ် သုံးဆောင်ပါ” လို့ ပြောပြီး မြေခွေးဟာ သူ့ ပန်းကန်ပြားထဲက စွပ်ပြုတ်ကို လျှာနဲ့လျက်တော့တယ်။

The stork dipped his beak in the dish, but, of course, he could only get a few drops, while the fox lapped up nearly the whole of it in a few minutes!

The stork said nothing at all, but as he went home he became angry, and decided that the fox needed a lesson.

"I will ask him to dinner with me!" he thought. "And I will get a tall thin jar, and put some delicious mincemeat at the bottom of it. My long beak will be able to reach it easily, but the fox will not be able to get very much!"

He did as he had planned, and asked the fox to dinner.

"Help yourself!" he said, when the fox came, sniffing all round for his dinner.

The stork dipped his beak into the jar and began eating. The fox, of course, could not get his nose anywhere near the bottom of the jar, and had to be content with a few crumbs round the top.

"Is not my mincemeat delicious!" said the stork. "I *do* hope you are enjoying it!"

The fox began to be very cross, as he saw the dinner was all going, and he grumbled at the stork.

"But this is just the same kind of trick which you played on me!" said the stork. "Surely you think it is a good joke!"

ငှက်ကျားဖြူက သူ့နှုတ်သီးနဲ့ ပန်းကန်ပြားထဲက ညစာကို သုံးဆောင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း မြေခွေး တစ်ပန်းကန်လုံး ကုန်အောင် လျက်ပြီးချိန်အထိ သူ့ခမာ နည်းနည်းပဲ သောက်ရသေးတယ်။

ငှက်ကျားဖြူက ဘာမှမပြောခဲ့ပေမယ့် သူ့အိမ်ပြန်ရောက်တော့မှ ဒေါသအိုးပေါက်ကွဲတော့တယ်။ မြေခွေးကို သင်ခန်းစာပေးဖို့ လိုပြီဆိုပြီး စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်တယ်။

“ငါကလည်း သူ့ကို ညစာလာစားဖို့ ဖိတ်ရမယ်။ လည်တံရှည်ရှည် ကရားတစ်လုံးယူပြီး အရသာရှိရှိ အသားစင်းကောတွေကို ကရား အောက်ခြေနားမှာ ထည့်ထားမယ်။ ငါက နှုတ်သီးရှည်တော့ အလွယ် တကူ စားလို့ ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ မြေခွေးကတော့ အများကြီးစားနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး” လို့ စဉ်းစားမိတယ်။

ငှက်ကျားဖြူဟာ သူ့စိမ့်ကိန်းချထားတဲ့အတိုင်း လုပ်ဆောင်ပြီးတော့ မှ မြေခွေးကို ညစာစားဖို့ ဖိတ်လိုက်တယ်။

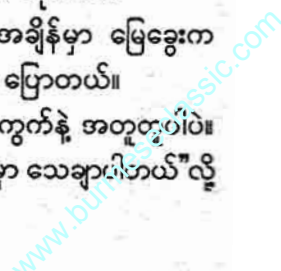
ညစာစားဖို့အတွက် အနံ့ခံရင်း မြေခွေးရောက်လာတဲ့အခါ ငှက် ကျားဖြူက “လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပဲ သုံးဆောင်ပါ” လို့ ဆိုတယ်။

ငှက်ကျားဖြူကတော့ လည်တံရှည်ကရားထဲကို နှုတ်သီးနဲ့နှိုက်ပြီး ညစာကို စားတယ်။ မြေခွေးမှာတော့ ကရားထဲကို သူ့နှုတ်သီး အဆုံး ထိအောင် မဝင်နိုင်တာမို့ အပေါ်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ အသားစ အနည်းငယ် လောက်ကိုပဲ စားလို့ရတယ်။

“ကျုပ်ရဲ့ အသားစင်းကောက အရသာရှိရဲ့လား။ ခင်ဗျားကြိုက် လိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်” လို့ ငှက်ကျားဖြူက ဆိုတယ်။

ညစာ စားစရာတွေ အကုန်ကုန်သွားတဲ့ အချိန်မှာ မြေခွေးက စိတ်တိုလာပြီး ငှက်ကျားဖြူကို မကျေနပ်ကြောင်း ပြောတယ်။

“ဒါဟာ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ကစားခဲ့တဲ့ လှည့်ကွက်နဲ့ အတူတူပါပဲ။ ဆော်တော်ကောင်းတဲ့ ဟာသတစ်ခုလို့ ခင်ဗျားထင်မှာ သေချာပါ့မယ်” လို့ ငှက်ကျားဖြူက ဆိုတယ်။

Then the fox saw how mean and greedy he had been, and knew that he had been justly punished.

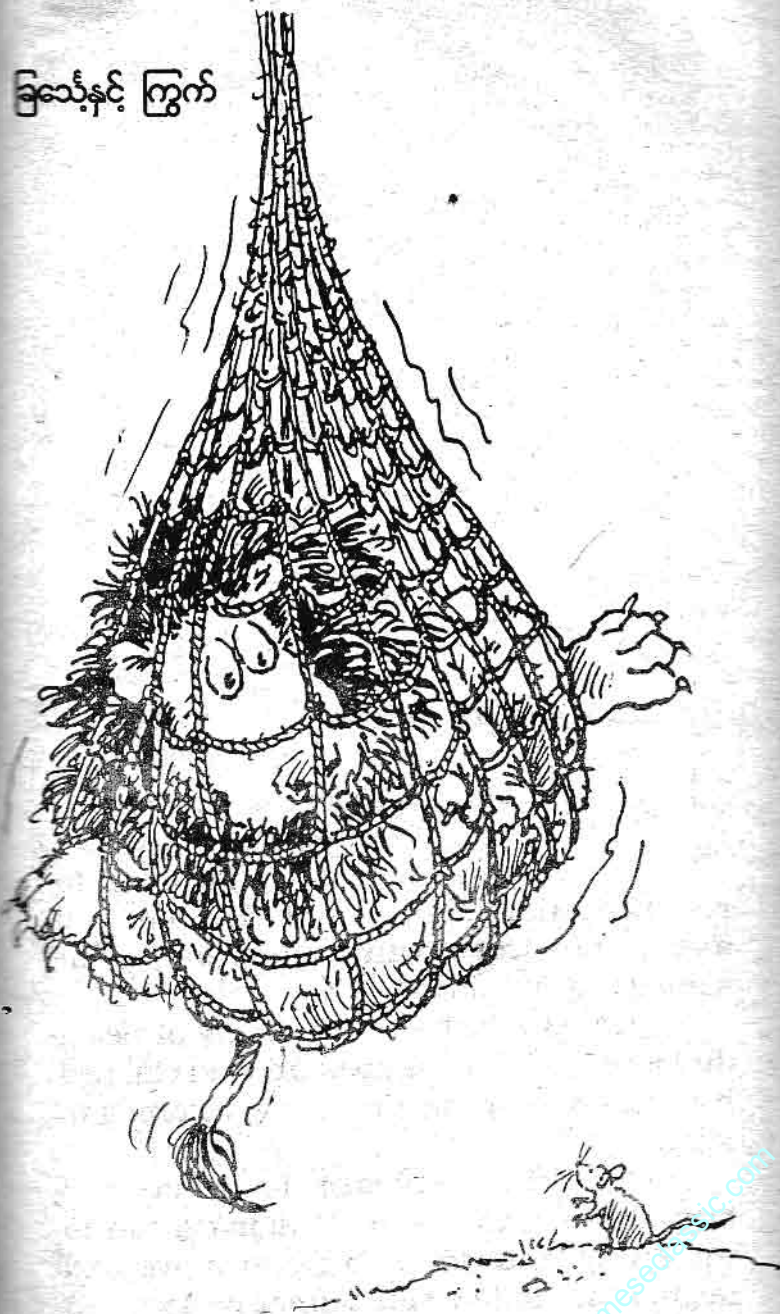
"Well, well!" he said sadly, as he went home. "It's tit for tat, and I mustn't grumble! But the next time I won't play such a mean trick on anyone, in case they play it on me in return!"

ဒီတော့မှ မြေခွေးဟာ သူယုတ်မာခဲ့တာ၊ လောဘကြီးခဲ့တာတွေကို မြင်ယောင်လာပြီး တူညီတဲ့ပြစ်ဒဏ်ပေးမှု ခံခဲ့ရတာပဲဆိုတာကို သဘောပေါက်လာတယ်။

“ကောင်းပါပြီ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဒါဟာ ကလဲ့စားချေခံရတာပဲ။ ကျုပ်မကျေမနပ် မဖြစ်သင့်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ နောက်ဆိုရင်တော့ ဝဋ်ဆိုတာ လည်တတ်တာမို့ ကျုပ် ဘယ်သူ့ကိုမှ ယုတ်မာတဲ့လှည့်စားနည်းနဲ့ မလှည့်စားတော့ပါဘူးဗျာ” လို့ မြေခွေးက စိတ်မကောင်းစွာနဲ့ ဆိုပြီး အိမ်ပြန်သွားလေတော့တယ်။ ။

ခြေသုံးနှင့် ကြွက်

The Lion and the Mouse

Once upon a time a lion lay down to rest beneath a big oak tree. He soon fell asleep, but woke with a jump as he felt something running over his back.

It was a little mouse. Angry at being disturbed, the lion jumped up, and clapped his great paw on the tiny thing, meaning to kill it.

"Oh please, please do let me to!" begged the little mouse. "I didn't mean to wake you! You are so big and brave and mighty that surely you cannot be so mean as to kill a tiny, harmless thing like me!"

ခြင်္သေ့နှင့် ကြွက်

The Lion And The Mouse

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက ခြင်္သေ့ကြီးတစ်ကောင်ဟာ ဝက်သစ်ချပင်ကြီး တစ်ပင်အောက်မှာ အနားယူဖို့ လဲလျောင်းနေသတဲ့။

မကြာခင်မှာပဲ ခြင်္သေ့ဟာ အိပ်မောကျသွားတယ်။ သူ့နောက်ကျောပေါ်မှာ တစ်စုံတစ်ရာ ပြေးလွှားနေတာကြောင့်မို့ ခြင်္သေ့ဟာ အလန့်တကြားနဲ့ နိုးသွားတယ်။

သူ့နောက်ကျောပေါ်မှာ ပြေးလွှားနေတဲ့ အရာကို ကြည့်လိုက်တော့ ကြွက်လေးတစ်ကောင် ဖြစ်နေပါရော။ အနှောင့်အယှက် ပေးခံလိုက်ရလို့ ဒေါသထွက်သွားတဲ့ ခြင်္သေ့ကြီးဟာ ခုန်ထပြီး ကြွက်ကလေးကို သတ်မယ် ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ကြွက်ကလေးကို သူ့လက်သည်းကြီးတွေနဲ့ ဖမ်းဆုပ်လိုက်တယ်။

ဒီတော့ ကြွက်ကလေးက တောင်းပန်တယ်။

“အို... ကျေးဇူးပြုပြီး ခွင့်လွှတ်ပါ။ ကျွန်တော့် အသက်ကို ချမ်းသာပေးပါ။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို နှိုးဖို့ မရည်ရွယ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားဟာ ကြီးမားတယ်။ ရဲရင့်တယ်။ ခွန်အားဗလနဲ့ ပြည့်စုံတယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော့်လို သေးငယ်တဲ့ သတ္တဝါလေးကို သတ်ရလောက်အောင်၊ နာကျင်လောက်အောင် ရက်စက်မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် သေသေချာချာ သိပါတယ်”

The lion looked at the little mouse, and thought for a moment. Then he lifted his paw again, and let him go.

"Very well," he said, "I will set you free. I am not unkind, and you beg so hard for your life."

"Oh, thank you!" cried the mouse, running off joyfully. "Some day I will repay you for your kindness to me!"

The lion smiled to hear this, for he thought such a tiny animal could never help *him!*

But some days later, as the lion was hunting in the forest, he was caught in a net, made of rope, which some hunters had put there to trap him. The more he struggled, the more the net closed around him, until at last the lion could hardly move. He began to roar with anger and pain.

Far away in the forest the little mouse heard the voice of his friend the lion.

"Perhaps I can help him!" he cried, and ran off at once.

He came to where the great lion lay trapped, and saw the net all around him.

"I will set you free!" he cried. "Lie still, my big friend."

ခြင်္သေ့ကြီးဟာ သေးငယ်လှတဲ့ ကြွက်ကလေးကို ကြည့်ပြီး ခဏ စဉ်းစားတယ်။ ပြီးတော့မှ သူ့လက်သည်းတွေကို ဖယ်လိုက်ပြီး ကြွက်ကလေးကို လွှတ်ပေးလိုက်တယ်။

“ကောင်းပြီလေ၊ ငါ မင်းကို ချမ်းသာပေးလိုက်မယ်။ ငါက မကြင်နာတတ်လို့တော့ မဟုတ်ဘူး။ မင်းက အသက်ချမ်းသာရာရဖို့ အနူးအညွတ်တောင်းပန်နေတာကိုး”

“အို၊ ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ်ဗျာ။ တစ်နေ့နေ့မှာတော့ ခင်ဗျားရဲ့ ကြင်နာတတ်မှုအတွက် ကျွန်တော် ကျေးဇူးဆပ်ပါ့မယ်” လို့ ကြွက်ကလေးက ပျော်ပျော်ပါးပါး ပြေးလွှားရင်း ပြောသွားတယ်။

ကြွက်ကလေးရဲ့ စကားကိုကြားတော့ ခြင်္သေ့ကြီးဟာ ဒီလောက် သေးငယ်လှတဲ့ သတ္တဝါလေးဟာ သူ့လိုအားကြီးသူကို ကူညီနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူးလို့ စဉ်းစားမိပြီး ပြုံးနေတယ်။

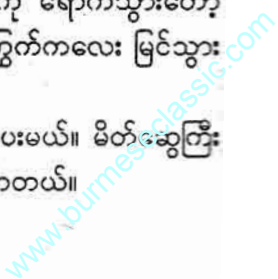
ဒါပေမယ့် ရက်အတန်ကြာပြီးတဲ့ နောက်မှာတော့ ခြင်္သေ့ဟာ တောထဲမှာ အမဲလိုက်ရင်းနဲ့ မုဆိုးတွေ ထောင်ထားတဲ့ ကြိုးပိုက်ကွန်ထဲမှာ အမိခံလိုက်ရတယ်။ သူ ရုန်းကန်လေလေ ပိုက်ကွန်က ပိုကျပ်လာလေလေဆိုတော့ နောက်ဆုံးတော့ ခြင်္သေ့ခမျာ လှုပ်ရှားဖို့တောင် မစွမ်းသာတော့ဘူး ဖြစ်သွားတယ်။ ဒီတော့ ခြင်္သေ့ဟာ နာလည်းနာ၊ ဒေါသလည်းထွက်ဆိုတော့ အော်တော့တာပေါ့။

တောနက်ထဲမှာ ရောက်နေတဲ့ ကြွက်ကလေးက သူ့မိတ်ဆွေခြင်္သေ့အော်တဲ့အသံကို ကြားသွားတယ်။

“ငါ သူ့ကို ကယ်ရင်ကယ်နိုင်မှာ” လို့ ကြွက်ကလေးကအော်ပြီး ချက်ချင်းပဲ ပြေးထွက်သွားတယ်။

ခြင်္သေ့ကြီး ထောင်ချောက်မိနေတဲ့ နေရာကို ရောက်သွားတော့ ခြင်္သေ့တစ်ကိုယ်လုံး ပိုက်ကွန်ဖုံးအုပ်နေတာကို ကြွက်ကလေး မြင်သွားတယ်။

“ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို လွတ်အောင်လုပ်ပေးမယ်။ မိတ်ဆွေကြီး ငြိမ်ငြိမ်လေးသာနေပါ” လို့ ကြွက်ကလေးက ပြောတယ်။

The lion wondered what the little mouse could do, but he lay still.

Then the mouse began to nibble and nibble at the rope-net with his sharp little teeth, till-SNAP! he had bitten one rope through, and-SNIP! another and then another, until there was quite big hole in the net.

“Lie still a little longer!” cried the mouse, nibbling faster than ever. “Soon I shall have made a way for you to get out!”

And very soon he had bitten through so many ropes that the lion was able to creep out, and leave the broken net behind him.

“Thank you, my little friend,” he cried, as he ran through the forest. “I *am* glad I spared your life the other day!”

ဒီကြွက်လေးက ဘာလုပ်နိုင်မှာမို့လဲလို့ ခြင်္သေ့ကြီးက စဉ်းစားမိ ပေမယ့် ငြိမ်ငြိမ်လေးပဲ နေလိုက်တယ်။

ကြွက်ကလေးဟာ သူ့ရဲ့ ချွန်မြတ်တဲ့ သွားလေးတွေနဲ့ ကြီးပိုက်ကွန်ကို မရပ်မနား ကိုက်ဖြတ်တယ်။ သူ့ကြိုးတစ်ချောင်းကို ကိုက်ဖြတ်ပြီးတာနဲ့ တစ်ကြိုးပြီးတစ်ကြိုး ကိုက်ဖြတ်လာခဲ့တာ ပိုက်ကွန်မှာ အပေါက်ကြီး ဖြစ် သွားတဲ့ အထိပါပဲ။

“နောက်ထပ် ငြိမ်ငြိမ်လေး ဆက်နေလိုက်ဦး” ကြွက်ကလေးက အော်ပြောပြီး အရင်ကထက်မြန်အောင် ကြိုးတွေကို ကိုက်ဖြတ်တယ်။

“ခဏနေရင် ခင်ဗျားထွက်လာနိုင်တဲ့အထိ ကျွန်တော် လုပ်ပေးနိုင် မှာပါ”

မကြာခင်မှာပဲ ကြွက်ကလေးဟာ ကြိုးတွေအများကြီး ကိုက်ဖြတ် ပြီးစီးသွားတယ်။ ဒီတော့ ခြင်္သေ့ကြီးလည်း ပိုက်ကွန်ထဲကနေ ကွင်းလုံး ကျွတ် လွတ်မြောက်လာခဲ့တယ်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မိတ်ဆွေလေးရယ်။ ဟို တစ်ခါတုန်းက မင်းရဲ့ အသက်ကို ချမ်းသာပေးမိတဲ့အတွက် ဝမ်းမြောက်မိပါတယ်” လို့ ခြင်္သေ့ ကြီးကဆိုပြီး တောထဲကို ပြေးဝင်သွားသတဲ့ကွယ်။

Mercury and the Woodman

Once upon a time a poor woodman went to cut sticks on the bank of a river. He worked well for some time, and then, just as he was cutting a thick log, the axe slipped out of his hand, and fell, SPLASH! into the river.

"Oh dear, oh dear!" cried the woodman, looking sadly into the water. "Now what shall I do? I'm much too poor to buy a new axe, and as the only money I can earn is by cutting up wood, I can no longer earn my living. I shall starve!"

He grew sadder still when he thought he would have to go home and tell the sad news to his wife and little children.

"How dreadful!" he wept, hiding his face in his hands. "I cannot bear to think of telling such bad news! I do not so much mind starving myself, but I cannot bear to think of my dear ones going without bread, all because I was careless enough to drop my axe in the water!"

မာကြူရီနတ်သားနှင့် သစ်ခုတ်သမား Mercury and the Woodman

တစ်ခါတုန်းက ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ ထင်းခုတ်သမားတစ်ယောက်ဟာ ထင်းခုတ်ဖို့ မြစ်ကမ်းပါးတစ်ခုကို သွားသတဲ့။ သူ ထင်းခုတ်နေတာ ခဏလောက်တော့ ချောချောမွေ့မွေ့ပဲ။ သစ်တုံးကြီးကြီးတစ်တုံးကို ခုတ်တော့ မှသာ သူ့လက်ထဲက ပုဆိန်ဟာ လွတ်ထွက်သွားပြီး မြစ်ထဲကို 'ငွမ်း' ကနဲ ကျသွားလေတော့တယ်။

ဒီတော့ သစ်ခုတ်သမားဟာ ရေထဲကို ဝမ်းနည်းပက်လက်နဲ့ ကြည့်ရင်း- “အို ဒုက္ခပါပဲ၊ ဒုက္ခပါပဲ။ အခုတော့ ငါ ဘာဆက်လုပ်ရပါ့မလဲ။ ပုဆိန်အသစ်တစ်ခု ထပ်ဝယ်ဖို့ဆိုတာကလည်း ငါက နွမ်းပါးလွန်းတော့ မတတ်နိုင်ဘူး။ ထင်းခုတ်မှသာ ငါ့မှာဝင်ငွေရှိတာ။ နောက်ထပ် ဝင်ငွေမရှိတော့ဘူးဆိုရင်တော့ ငါ ငတ်သေတော့မှာပဲ” လို့ မြည်တမ်းနေတယ်။

သတင်းဆိုးကို မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေကို ပြောပြဖို့ အိမ်ပြန်မယ်လို့ စဉ်းစားနေတဲ့အချိန်အထိ သူဟာ ဝမ်းနည်းနေတုန်း။

“ဆိုးလိုက်တဲ့ အဖြစ်ရယ်။ ဒီသတင်းဆိုးကိုပြောပြဖို့ ငါစဉ်းတောင် မစဉ်းစားဝံ့ဘူး။ ငါဘယ်လောက်ငတ်ငတ် ငါ့အတွက်တော့ ပြဿနာ မရှိဘူး။ ငါ့ရဲ့ နမော်နမဲ့နိုင်မှုကြောင့် ပုဆိန် ရေထဲပြုတ်ကျသွားရတယ်။ ငါ့ချစ်တဲ့မိသားစု ပေါင်မုန့်မစားရတော့မယ့်အရေး မစဉ်းစားဝံ့ပါလား” လို့ မြည်တမ်းရင်း သူ့မျက်နှာကို လက်နှစ်ဖက်ထဲ ဝှက်ပြီး ငိုကြွေးနေရှာတယ်။

As he sat on the bank of the river, weeping for the loss of his axe, the flying god Mercury came by and heard him.

"Why do you weep?" he asked.

"Alas, my lord," replied the woodman, "my axe had fallen into the river, and so I can earn no more money, for I am too poor to buy a new one!"

"Oh, if that is all, I can soon help you!" said Mercury. "I'll fetch it out of the river for you!"

He sprang into the water as he spoke, much to the woodman's surprise.

When he came out of the water he held in his hand a rich golden axe, which shone like the sun and little children.

"Is this your axe?" he asked.

The woodman knew that if he had such a fine golden axe he would be a rich man, for he could sell it for a great deal of money. But he was honest and truthful.

"No, my lord," he answered, "it is not my axe."

Mercury laid the golden axe on the bank, and dived again into the river, and this time he brought up a beautiful silver axe, that shone like the moon at midnight.

"Is this your axe, my friend?" he asked.

Again the woodman answered truthfully, "No, my lord, it is not my axe."

ထင်းခုတ်သမား ပုဆိန်ပျောက်သွားလို့ မြစ်ကမ်းဘေးမှာ ထိုင်ငိုနေတာကို ပျံသန်းလာတဲ့ မာကြူရီနတ်သားက ကြားသွားတယ်။

“အသင်က ဘာကြောင့် ငိုနေတာလဲ” လို့ နတ်သားက မေးတယ်။

“သနားပါ အရှင်ရယ်။ ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ပုဆိန် မြစ်ထဲကျသွားပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော်မျိုးမှာ ဝင်ငွေမရှိနိုင်တော့ပါဘူး။ အသစ်တစ်လက် ထပ်ဝယ်ဖို့ဆိုတာတော့လည်း ကျွန်တော်မျိုးက နွမ်းပါးလွန်းလှပါတယ်” လို့ ထင်းခုတ်သမားက ပြန်ဖြေတယ်။

“အိုး အဖြစ်က ဒီလိုလား၊ ကျွန်ုပ် သင့်ကို အကူအညီပေးနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် သင့်ပုဆိန်ကို ရေထဲဆင်းပြီး ဆယ်ပေးပါမယ်” လို့ မာကြူရီနတ်သားက ဆိုတယ်။

နတ်သားဟာ ပြောပြောဆိုဆို ရေထဲကိုခုန်ဆင်းသွားတော့ ထင်းခုတ်သမား အံ့ဩသွားတယ်။ နတ်သားရေထဲက ပြန်ထွက်လာတော့ သူ့လက်ထဲမှာ နေ့လည်ခင်း နေမင်းလိုတောက်ပနေတဲ့ အဖိုးတန် ရွှေပုဆိန်တစ်လက် ပါလာတယ်။

“ဒါ သင့်ပုဆိန်လား” လို့ နတ်သားက မေးတယ်။

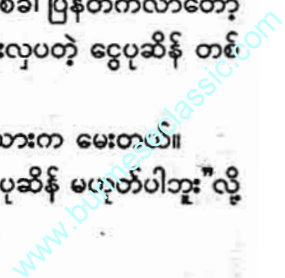
သစ်ခုတ်သမားက သူ့သာ ဒီလောက် အဖိုးတန်တဲ့ ရွှေပုဆိန်ရလို့ ကတော့ ရွှေပုဆိန်ကိုရောင်းလိုက်ရင် ငွေတွေ အများကြီးရပြီး သူ့ဌေးတစ်ယောက် ဖြစ်သွားနိုင်တယ်ဆိုတာသိတယ်။ ဒါပေမယ့် သစ်ခုတ်သမားက ရိုးသားဖြောင့်မတ်တဲ့သူတစ်ယောက် ဖြစ်နေတယ်။

“မဟုတ်ပါဘူး အရှင်။ ဒါ ကျွန်တော်မျိုး ပုဆိန်မဟုတ်ပါဘူး” လို့ ဖြေတယ်။

မာကြူရီနတ်သားဟာ ရွှေပုဆိန်ကို မြစ်ကမ်းပေါ်မှာထားခဲ့ပြီး ရေထဲတို့ နောက်တစ်ခါ ခုန်ဆင်းသွားပြန်တယ်။ ဒီတစ်ခါ ပြန်တက်လာတော့ သန်းခေါင်ယံမှာ သာတဲ့လမင်းလို တောက်ပပြီးလှပတဲ့ ငွေပုဆိန် တစ်လက် ပါလာတယ်။

“မိတ်ဆွေ၊ ဒါသင့်ပုဆိန်လား” လို့ နတ်သားက မေးတယ်။

“မဟုတ်ပါဘူး အရှင်။ ဒါ ကျွန်တော်မျိုး ပုဆိန် မဟုတ်ပါဘူး” လို့

So Mercury laid the silver axe down on the bank by the side of the golden one, and the light from the two was as if the sun had kissed the moon, so bright and beautiful they shone.

Then he dived a third time into the river, and this time brought up the woodman's own old axe.

"Is this your axe, my friend?" he asked.

And the woodman fell on his knees with joy, crying: "Yes, yes, my lord; that is my own good axe, and I thank you with all my heart for bringing it back to me!"

Mercury was so pleased with the woodman for being so honest and truthful that he said: "You may have the golden axe and the silver axe too, my friend, for I will give them to you. But let me tell you this, your true heart and honest mind are worth far more to you than a hundred golden axes!"

The woodman went home full of joy, for he was now a rich man with his two fine axes, and he blessed the day on which his old axe had fallen into the river.

He told the wonderful story to his friends. One of them thought he would like to go and see if Mercury would help him too, as he had helped the first woodman.

မာကြာရီနတ်သားနှင့် သစ်ခုတ်သမား

သစ်ခုတ်သမားက အမှန်အတိုင်း ဖြေပြန်တယ်။

ဒီတော့ မာကြူရီနတ်သားက ငွေပုဆိန်ကို ရွှေပုဆိန်အနားမှာ ချထားလိုက်တယ်။ ပုဆိန်နှစ်လက်ရဲ့ ရောင်ပြန်အလင်းတွေဟာ နေမင်းက လမင်းကို နမ်းနေသလားလို့ပင် ထင်ရလောက်အောင် တောက်ပလှပြီး တလက်လက်ထလို့ နေတယ်။ နတ်သားဟာ တတိယအကြိမ် ရေထဲ ခုန်ဆင်းသွားပြန်တယ်။ ဒီတစ်ခါမှာတော့ သူ့လက်ထဲမှာ ထင်းခုတ်သမားရဲ့ ပုဆိန်အိုကြီး ပါလာတယ်။

“မိတ်ဆွေ၊ ဒါ သင့်ပုဆိန်လား” လို့ နတ်သားကမေးတယ်။

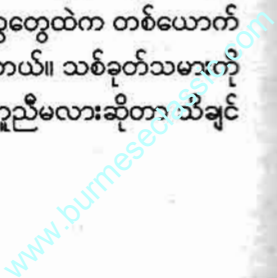
ထင်းခုတ်သမားဟာ ဝမ်းသာအားရနဲ့ ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ပြီး “ဟုတ်ပါတယ် အရှင်။ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါ ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ပုဆိန်ကြီးပါ။ အရှင် ယူလာပေးတဲ့အတွက် ကျွန်တော်မျိုး ရင်ထဲက လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ကျေးဇူးတင်လှပါတယ်” သစ်ခုတ်သမားက ဆိုလေတော့တယ်။

မာကြူရီနတ်သားဟာ သစ်ခုတ်သမားရဲ့ ရိုးသားဖြောင့်မတ်မှုကို အလွန်ပီတိဖြစ်သွားပြီး . . .

“မိတ်ဆွေ၊ ရွှေပုဆိန်နဲ့ ငွေပုဆိန်ကိုပါ သင်ယူနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် သင့်ကို ပေးပါ့မယ်။ ဒါပေမဲ့ သင့်ရဲ့ ဖြောင့်မတ်တဲ့ နှလုံးသားနဲ့ ရိုးသားတဲ့ စိတ်ဓာတ်ဟာ ရွှေပုဆိန်အလက်တစ်ရာထက်တောင် အဖိုးထိုက်လှတယ်လို့ ပြောလိုက်ပါရစေ” လို့ ဆိုတယ်။

သစ်ခုတ်သမားဟာ ပျော်ရွှင်မှုအပြည့်နဲ့ အိမ်ကိုပြန်သွားတော့တယ်။ အခုဆိုရင် သူဟာ အဖိုးတန် ပုဆိန်နှစ်လက် ရသွားပြီမို့ ချမ်းသာသွားပြီ မဟုတ်လား။ သူ့ပုဆိန်အိုကြီး မြစ်ထဲကျသွားတဲ့နေ့ကို သူဟာ ကောင်းချီးမင်္ဂလာတွေပေးတယ်။

သစ်ခုတ်သမားဟာ သူ့ရဲ့ အံ့ဩစရာကောင်းလှတဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို သူ့မိတ်ဆွေတွေကို ပြောပြတယ်။ သူ့မိတ်ဆွေတွေထဲက တစ်ယောက်က သွားစမ်းကြည့်ရင် ကောင်းမယ်လို့ စဉ်းစားမိတယ်။ သစ်ခုတ်သမားကို တူညီခဲ့သလို သူ့ကိုလည်း မာကြူရီနတ်သားက ကူညီမလားဆိုတာ သိချင်နေတာကိုး။

So he went to the riverside and threw his axe into the water. Then he sat down on the bank, and began to weep loudly.

Mercury came along, and when he knew that the man lost axe, he dived into the river as before. Soon he brought up a rich golden axe.

"Is this your axe, my friend?" he asked.

Now this man was not honest and true as his friend had been, but greedy and false. He cried out at once: "Yes, yes, my lord; that is my axe indeed!"

This untruthful answer made the flying god very angry.

"You are wrong, my friend!" he said. "This is *not* your axe. A golden gift is only for golden hearts! Your heart is not of good, for it is greedy and dishonest! You shall not have this axe!"

He vanished, taking the golden axe with him, and the greedy woodman was left alone.

"Alas!" he cried. "I have not only missed the gift of a golden axe, but my own good axe lies lost at bottom of the river! What shall I do without it; and why, oh why was I so greedy and foolish?"

ဒါကြောင့် သူဟာ မြစ်ကမ်းဖက်ကိုသွားပြီး သူယူလာတဲ့ပုဆိန်ကို ရေထဲလွှင့်ပစ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့မှ မြစ်ကမ်းပါးပေါ်မှာ ထိုင်ချလိုက်ပြီး အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ငိုလေတော့တယ်။

မာကြူရီနတ်သားက ရောက်လာပါလေရော။ ငိုနေတဲ့သူ ပုဆိန်ပျောက်သွားတာကို သိတဲ့အတွက် နတ်သားဟာ အရင်ကလိုပဲ ရေထဲကို ခုန်ဆင်းလိုက်တယ်။ ခဏကြာတော့ နတ်သားဟာ အဖိုးတန် ရွှေပုဆိန်ကို ကိုင်ပြီးပေါ်လာတယ်။

“မိတ်ဆွေ၊ ဒါ သင့်ရဲ့ ပုဆိန်လား” လို့ နတ်သားကမေးတယ်။

ငိုနေတဲ့လူက သူ့မိတ်ဆွေလို ရိုးသားဖြောင့်မတ်မှု မရှိတဲ့အပြင် လောဘကြီးပြီး မုသားကိုလည်း ဆိုတတ်သူ ဖြစ်တယ်။ သူက ချက်ချင်းပဲ “ဟုတ်ပါတယ် အရှင်၊ ဟုတ်ပါတယ်။ အဲဒါ ကျွန်တော်မျိုး ပုဆိန်အစစ်ပါပဲ” လို့ ဆိုလေတော့တယ်။

မှန်ကန်မှုမရှိတဲ့ အဖြေစကားကို ကြားရတော့ ယုံဝဲနေတဲ့ မာကြူရီနတ်သားဟာ အလွန်ဒေါသထွက်သွားတယ်။

“မိတ်ဆွေ၊ သင်မှားနေပြီ။ ဒါ သင့်ရဲ့ပုဆိန်မဟုတ်ဘူး။ ရွှေလက်ဆောင်တစ်ခုဟာ ရွှေနှလုံးသားတွေအတွက်ပဲ ဖြစ်တယ်။ သင်ဟာ လောဘကြီးပြီး မရိုးသားတဲ့သူမို့ သင့်နှလုံးသားဟာ ရွှေနှလုံးသား မဟုတ်ပေဘူး။ ဒီပုဆိန်ကို သင်ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး” လို့ ဆိုတယ်။

နတ်သားဟာ ရွှေပုဆိန်ကိုယူပြီး မြင်ကွင်းထဲက ပျောက်ကွယ်သွားတယ်။ လောဘကြီးတဲ့ ထင်းခုတ်သမားသာ တစ်ကိုယ်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။

“ဒုက္ခပါပဲ။ ငါ့မှာ ရွှေပုဆိန် လက်ဆောင်တစ်ခုနဲ့ လွဲခဲ့ရတဲ့အပြင် ငါ့ရဲ့ပုဆိန်အကောင်းကြီးလည်း မြစ်ရေအောက်ထဲမှာ ဆုံးရှုံးရပြီ။ ပုဆိန် ချွေတော့ရင် ငါဘာလုပ်ရတော့မှာလဲ။ အို ဘာကြောင့်များ၊ ဘာဖြစ်လို့များ ငါဒီလောက်လောဘကြီးပြီး မိုက်မဲမိခဲ့ရတာလဲ ကွယ်တို့” လို့ဆိုရင်း သစ်ခုတ်သမားဟာ ငိုနေရှာတော့တယ်။ ။

* * *

www.burmeseclassic.com

မြင်းနှင့် ခွေးပေါက်ဝလေး

The Ass and the Little Dog

There was once an ass who watched a little dog playing with his master. He saw the master pat the dog and give him biscuits and cake to eat. After the dog had eaten them he jumped into his master's lap and, curling up, fell fast asleep.

"Dear me!" thought the ass, "what a petting that dog gets! And all he does for it is to jump about his master and bark! Well, I could do that, I'm sure. Perhaps if I go in and play with him he'll be so pleased with me that he'll let *me* go to sleep on his knee!"

So the ass ran up to the front door, which was open. He cantered into the hall, and then into the room where his master was sitting in an armchair by the fire.

မြည်းနှင့် ခွေးပေါက်စလေး

The Ass and the Little Dog

တစ်ခါတုန်းက မြည်းတစ်ကောင်ဟာ ခွေးပေါက်စလေးတစ်ကောင် သူ့သခင်နဲ့ကစားနေတာကို စောင့်ကြည့်နေသတဲ့။ သူ့သခင်က ခွေးကလေးကို ပွတ်သပ်ပြီး ဘီစကွတ်တို့၊ ကိတ်မုန့်တို့ ကျွေးနေတာကိုလည်း သူ့တွေ့နေရတယ်။ သခင်ကျွေးတဲ့ မုန့်တွေစားပြီးပြီဆိုရင်တော့ ခွေးကလေးဟာ သူ့သခင်ရဲ့ ရင်ခွင်ပေါ်ခုန်တက်ပြီး ခွေခွေလေး အိပ်မောကျသွားတတ်တယ်။

“တော်တော် အလိုလိုက်ခံရတဲ့ ခွေးပေါက်စပဲ။ သူ့ သခင်ကို လုပ်ပေးတာဆိုတာလို့ သခင်ဘေးမှာ ခုန်ပေါက်လိုက် ဟောင်လိုက် လုပ်တာပဲ ရှိတယ်။ ဒါမျိုးတော့ ငါလည်းလုပ်နိုင်မှာ သေချာတယ်။ ငါ အိမ်ထဲဝင် သွားပြီး သခင်နဲ့ သွားကစားမယ်ဆိုရင် သခင်က ငါ့ကို သဘောကျသွားပြီး ငါ့ကို သူ့ဒူးပေါ်မှာ အိုင်ခွင့်ပေးရင်ပေးနေမှာ” လို့ မြည်းက စဉ်းစားမိတယ်။

ဒီလိုနဲ့ မြည်းဟာ ဖွင့်ထားတဲ့ အိမ်ရှေ့တံခါးပေါက်ထဲ ပြေးဝင်သွားတယ်။ သူ့ဟာ အိမ်ရဲ့ ခန်းမကျယ်ကြီးထဲကို အသားကျ ပြေးဝင်သွားပြီး သူ့သခင်ရှိတဲ့ အခန်းထဲဝင်သွားတယ်။ သူ့သခင်က မီးဖိုနားထဲ ပက်လက် ကုလားထိုင်မှာထိုင်နေတယ်။

"Goodness me!" cried the man in great surprise, as he saw the ass dancing about. "Whatever in the world are you doing!"

The ass ran all about the room just as he had seen the dog do. He brayed loudly, and kicked up his heels in the air.

"Well, what a strange thing!" said the master, and began to laugh at the silly ass, for he looked very funny dancing about in the dining room.

The ass was glad to see his master laugh, and wondered whether he would soon give him some biscuits.

"I'll go and jump on his knee and sit there!" he thought. "Then perhaps he'll pat me and give me a cake!"

So he rushed up to his master, and placed his front feet on his knee, meaning to jump on his master's lap.

But the master was suddenly afraid, and thought that the ass had been quite funny enough.

"Help! Help!" he cried, trying to push the great ass away from him. "Help! Help! The ass has gone mad!"

In rushed the servants, and when they saw the ass almost on top of their master, they came to chase him off.

သခင်ဖြစ်သူဟာ အခန်းထဲမှာ ပြေးလွှားကခုန်နေတဲ့ မြည်းကို တွေ့လိုက်ရတော့ တအံ့တဩနဲ့ . . .

“ဟ၊ လုပ်ကြပါဦး၊ မင်း ဘာတွေများ လျှောက်လုပ်နေတာလဲ” လို့ ဆိုတယ်။

မြည်းဟာ ခွေးလုပ်ပုံကို မြင်ခဲ့ရတဲ့အတိုင်း အခန်းထဲမှာ ပတ်ပြေးနေတယ်။ ဟိသံအကျယ်ကြီးပေးပြီး ခြေထောက်တွေကိုလည်း လေထဲမှာ တန်ကျောက်နေတယ်။

“အင်း အတော်ဆန်းတာပဲ” လို့ဆိုပြီး သခင်ဖြစ်သူဟာ ထမင်းစားခန်းထဲမှာ ခုန်ပေါက်ပြေးလွှားနေတဲ့ မြည်းရဲ့ ရယ်စရာကောင်းလှတဲ့ ကကွက်တွေကြောင့် မိုက်မဲလှတဲ့ မြည်းကိုကြည့်ရင်း ရယ်မောလေတော့တယ်။

သူ့သခင် ရယ်မောနေတာကိုတွေ့တော့ မြည်းဟာ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားပြီး ခဏနေရင်တော့ သူ့ကို ဘီစကွက်တွေ ကျွေးလေမလားလို့ စဉ်းစားနေမိတယ်။

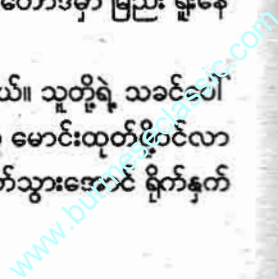
“ငါ သူ့ဆီသွားပြီး သူ့ဒူးပေါ်ခုန်တက်ပြီး ထိုင်နေလိုက်မယ်။ ဒါဆိုရင် သူက ငါ့ကို ကိတ်မုန့်ကျွေးရင်ကျွေးမှာ” လို့ မြည်းကစဉ်းစားမိတယ်။

ဒါကြောင့် မြည်းဟာ သူ့သခင်ထံပြေးသွားပြီး ရှေ့ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို သခင်ရဲ့ ဒူးပေါ်တင်ပြီး ရင်ခွင်ထဲကို ခုန်တက်ဖို့ပြင်တယ်။

ဒါပေမယ့် သူ့သခင်ဟာ ဆတ်ကနဲ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားပြီး ဒီမြည်း ကပျက်ကချော်လုပ်တာ တော်သင့်လောက်ပြီလို့ စဉ်းစားမိသွားတယ်။

သခင်ဖြစ်သူဟာ မြည်းရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို တွန်းထုတ်ဖို့ ကြိုးစားရင်း “ကယ်ကြပါဦး၊ ကယ်ကြပါဦး။ ကယ်ကြပါဦး ဟောဒီမှာ မြည်း ရူးနေပြီဟေ့” လို့ အော်လေတော့တယ်။

အစေအပါးတွေ အိမ်ထဲ ပြေးဝင်လာကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ သခင်ပေါ် ဆောက်လုနီးနီးဖြစ်နေတဲ့ မြည်းကိုလည်း မြင်ရော မောင်းထုတ်ဖို့ဝင်လာကြတယ်။ သူတို့အားလုံး ခန်းမကျယ်ထဲကနေ ထွက်သွားအောင် ရိုက်နှက်

They chased him out of the room, up the hall, and through the front door, till all his bones ached.

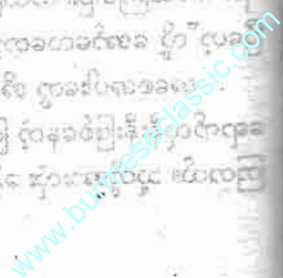
He ran back quickly to his own stable, wishing he had not thought of such a stupid idea.

"Oh dear!" he sighed; "What a dog can do an ass cannot, and I ought to have remembered that! I will never be so foolish again!"

မောင်းထုတ်ကြတယ်။ မြည်းနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးမှာရှိတဲ့ အရိုးတွေတောင် ကိုက်ခဲလာရတဲ့ အထိပဲ။

မြည်းဟာ သူ့နေတဲ့ မြင်းဇောင်းထဲ အမြန်ပြေးဝင်သွားတယ်။ အခုလို မိုက်မဲလှတဲ့ စိတ်ကူးမျိုး မစဉ်းစားခဲ့ရင်ကောင်းမှာပဲလို့ သူ တွေးနေမိတယ်။

"အို မလွယ်လှပါလား။ ခွေးတစ်ကောင် လုပ်သလိုမြည်းက မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုတာကို ငါသတိရသင့်တယ်။ နောက်ဆို ငါအခုလို မိုက်မိုက်မဲမဲ မလုပ်တော့ဘူး" လို့ မြည်းက သက်ပြင်းချမိတယ်။

မာနကြီးသောဖား

The Proud Frog

Once there were some frogs playing in a field. Nearby an ox was grazing, and as he moved from place to place his heavy hoofs shook the ground where the frogs played. They watched him snap off the grass heads and swallow the big daisies.

"What a monster he is!" said one, in great astonishment. "Never did I see such an amazing, great beast!"

Just then the ox moved nearer to the frogs. At once they began hop-hopping away all except one, who, not being quick enough was trodden on by the great foot of the ox.

"Alas! Alas!" cried the frogs. "Our brother is killed! Let us go home quickly and tell our mother of this great and terrible beast, whose foot brings death!"

မာနကြီးသောဖား
The Proud Frog

တစ်ခါတုန်းက ဖားတချို့ဟာ လယ်ကွင်းတစ်ခုထဲမှာ ကစားနေကြ သတဲ့။ သူတို့ရဲ့ အနီးအပါးမှာ နွားထီးတစ်ကောင် အစာစားနေတယ်။ နွားထီး တစ်နေရာကနေ တစ်နေရာကို ရွေ့လိုက်တဲ့အခါတိုင်း သူ့ရဲ့ လေးလံတဲ့ခွာကြီးတွေက ဖားတွေကစားနေတဲ့မြေကြီးကို တုန်သွားစေ တယ်။ မြက်တွေရဲ့ ထိပ်ဖျားတွေကို နွားက ဆွဲနှုတ်စားတာ၊ ဒေစီပန်းပွင့် ကြီးတွေကို နွားက မျိုချနေတာကို ဖားတွေက စောင့်ကြည့်နေကြတယ်။

“ဘယ်လို မကောင်းဆိုးဝါး သတ္တဝါကြီးလဲ။ ငါတော့ ဒီလောက်ကြီး ပြီး အံ့ဩစရာကောင်းလှတဲ့ သတ္တဝါမျိုး တစ်ခါမှမမြင်ဘူးပေါင်” လို့ ဖား တစ်ကောင်က တအံ့တဩ ဆိုတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ နွားထီးကြီးက ဖားတွေနဲ့ နီးရာဆီကို ရွေ့လာတယ်။ ဖားတွေ အကုန်လုံး ခုန်ဆွဲခုန်ဆွဲနဲ့ ထွက်ပြေးသွားကြတယ်။ တစ်ကောင် တတော့ မြန်မြန်ထွက်မပြေးနိုင်တာကြောင့် နွားထီးရဲ့ ဧရာမ ခြေထောက် ကြီးနဲ့ နင်းမိသွားတယ်။

“လုပ်ကြပါဦး။ လုပ်ကြပါဦး။ ငါတို့ရဲ့ နောင်တော် အသတ်ခံလိုက် ခဲ့ပြီ။ ဒီလောက်ကြီးမားပြီး ကြောက်စရာကောင်းလှတဲ့ သတ္တဝါကြီးရဲ့ ခြေထောက်က သေမင်းကိုပါ ခေါ်လာတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ငါတို့ အိမ် အမြန်ပြန်ပြီး အမေ့ကိုပြောပြကြမယ်” လို့ ဖားတွေက အော်ဟစ်ကြတယ်။

They went home, and finding their mother there, told her in great grief what had happened.

"The largest beast in the world has killed our brother by a touch of his foot!" said they.

"Surely not a larger beast than I am?" asked the mother frog vainly.

"Oh, *much* larger than you!" answered the frogs.

"What, larger than I am now?" asked the vain mother frog, puffing herself out till she looked like a green balloon.

"Yes, much, much larger!" said the frogs. "Why, Mother, you might puff yourself till you burst, you still wouldn't be as large as that beast we saw this morning!"

This made the mother frog angry.

"I will show my children what I can do!" she thought. "I'll puff myself out till I am far bigger than their huge beast, and make them think how amazing I am!"

So she puffed herself out more and more, till suddenly - what do you think happened? Why, she burst, and there on the ground was no great beast, but a poor little dead frog!

"Oh! Oh! Why did our mother try to make herself as big as that huge beast!" sobbed all the frogs. Then they tried, but in vain, to bring her to life again.

သူတို့ အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး သူတို့အမေကိုတွေ့တော့ အဖြစ်အပျက်ကို စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာနဲ့ ပြောပြကြတယ်။

“ကမ္ဘာမှာ အကြီးဆုံးသတ္တဝါကြီးက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နောင်တော်ကို ခြေထောက်နဲ့ တစ်ချက်တည်း နင်းသတ်လိုက်တယ် မေမေ” လို့ သူတို့က ပြောပြကြတယ်။

“အမေထက် ပိုမကြီးတာတော့ သေချာတယ် မဟုတ်လား” လို့ မိခင်ဖြစ်သူက ကြားကြားဝါဝါနဲ့ ဆိုတယ်။

“အိုး . . မေမေထက် အများကြီး ပိုကြီးတယ်” လို့ ဖားလေးတွေက ဆိုကြတယ်။

အကြားသန်တဲ့ မိခင်ဖားမကြီးက သူ့ကိုယ်သူ အစိမ်းရောင် ဘောလုံးကြီးတစ်လုံးနဲ့ တူလာတဲ့အထိ ဖောင်းကားလာအောင် လုပ်လိုက် ပြီးမှ . . .

“အခု အမေပုံထက် ကြီးသေးလား” လို့ မေးလိုက်တယ်။

“ကြီးတယ်။ အများကြီး၊ အများကြီး ပိုကြီးတယ်။ အမေသာ ကိုယ့် တိုက်ကိုယ် ဖောင်းကားအောင်လုပ်ရင်း ပေါက်ကွဲရင် ပေါက်ကွဲသွားမယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဒီမနက်မှာမြင်ခဲ့ရတဲ့ သတ္တဝါကြီးလောက်တော့ ကြီးမလာနိုင် သူ” လို့ ဖားလေးတွေက ဆိုတယ်။

ဒီတော့ မိခင်ဖားမကြီးက အလွန်ဒေါသထွက်သွားတယ်။

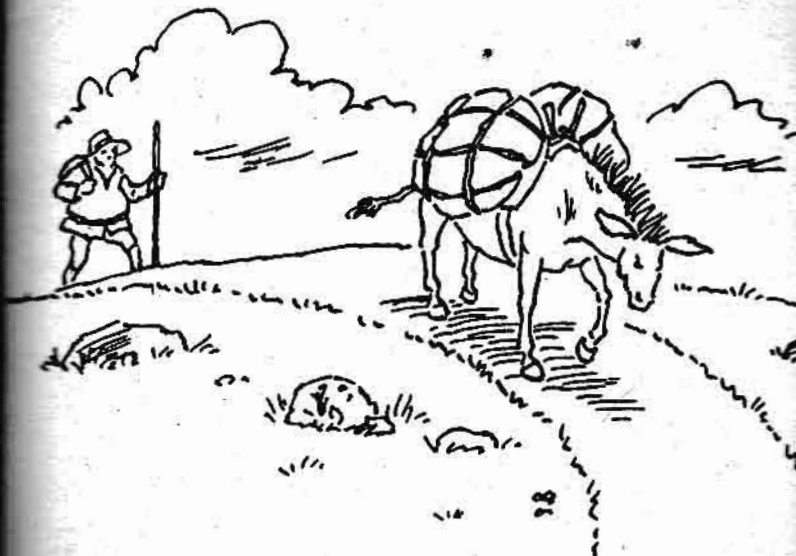
“ငါ လုပ်နိုင်တာကို ငါ့သားသမီးတွေသိအောင် ပြရမယ်။ သူတို့ပြော တဲ့ သတ္တဝါကြီးထက်ကြီးအောင် ငါ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုပြီး ဖောင်းကားလာတဲ့ အထိ လုပ်ပြလိုက်မယ်။ ငါ့ကို အလွန်အံ့ဩသွားကြအောင် သူတို့ကို ထုတ်ပြလိုက်မယ်” လို့ ဖားမကြီးက စဉ်းစားမိတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ဖားမကြီးဟာ သူ့ကိုယ်သူ ပိုပြီး၊ ပိုပြီး ဖောင်းကားလာအောင် ထုတ်လိုက်တာဟာ နောက်ဆုံးတော့ ဘာဖြစ်သွားတယ် ထင်သလဲ။ သူ့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ပေါက်ကွဲသွားတော့တာပေါ့။ မြေကြီးပေါ်မှာ ဧရာမ အမကြီးမရှိတော့ပဲ သနားစရာ ဖားသေလေးတစ်ကောင် ဒူးဖြစ်သွား ခဲ့နေတော့တယ်။

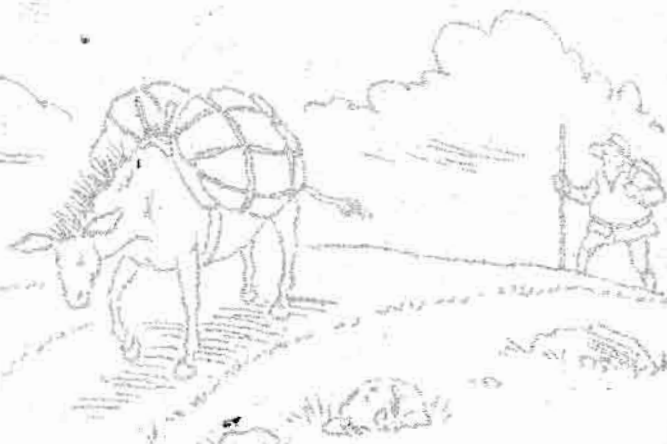
“အိုး၊ အိုး . . . ငါတို့ရဲ့ မေမေက ဘာဖြစ်လို့များ ဟိုသတ္တဝါကြီး
လောက် ကြီးအောင်လုပ်ဖို့ ကြိုးစားရတာလဲ” ဆိုပြီး ဖားငယ်လေး တွေက
ငိုယိုကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ မိခင် အသက်ပြန်ရှင်လာအောင် ကြိုးစားကြပေ
မယ့်လည်း အချည်းနှီးသာ ဖြစ်သွားလေတော့တယ်။ ။

* * *

မြင်းနှင့် ဝန်ထုပ်များ

၁၉၂၃ခုနှစ် ဇူလိုင်လ

The Horse and the Loaded Ass

One hot summer's day a horse and an ass travelled along a dusty road. They belong to the same master, who walked on foot behind them. The ass was very heavily loaded, and as he had been ill, he was not fit to carry such a load on a hot summer's day.

Presently he felt so ill and tired that he looked at the horse beside him, and saw that he carried nothing on his back at all.

"Please, comrade," he said, in a weak voice, "will you carry half my load for me? It is so heavy and I feel so ill!"

"Not I!" answered the idle and selfish horse, galloping on in front. "I've had enough of loads! I will not help you at all! Every beast should carry his own burden!"

မြင်းနှင့် ဝန်တင်ပြည်း

The Horse and the Loaded Ass

ပူအိုက်လှတဲ့ နွေရာသီတစ်နေ့မှာ မြင်းတစ်ကောင်နဲ့ မြည်းတစ်ကောင်ဟာ ဖုန်ထူထူလမ်းတလျှောက် ခရီးနှင်လာကြတယ်။ သူတို့နှစ်ကောင်ရဲ့ သခင်ကတော့ တစ်ဦးတည်း။ သူတို့သခင်က သူတို့ နောက်တနေ ခြေလျင်လျှောက်လာတယ်။ မြည်းရဲ့ ကိုယ်ပေါ်မှာ အလွန်လေးလံတဲ့ ဝန်တွေတင်ထားရတယ်။ မြည်းဟာ နာမကျန်းဖြစ်ခဲ့တာမို့ ဒီလောက် ပူအိုက်လှတဲ့ နွေရာသီနေ့လည်ခင်းမှာ လေးလံလှတဲ့ဝန်တွေကို မနိုင်နင်း ဖြစ်နေတယ်။

အခုလည်း ဖျားနေပြီး မောပန်းလွန်းနေတာကြောင့် သူ့ဘေးက မြင်းကို ငဲ့ကြည့်လိုက်တယ်။ မြင်းရဲ့ ကိုယ်ပေါ်မှာ ဘာဝန်မှ တင်မထားတာကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

“ရောင်းရင်းရေ . . ကျေးဇူးပြုပြီး ငါ့ကိုယ့်ပေါ်က ဝန်ထုပ်တစ်ဝက် လောက် ကူသယ်ပေးပါလားကွာ။ ဝန်ထုပ်က အရမ်းလေးပြီး ငါကလည်း ဖျားနေလို့ပါ” လို့ မြည်းက အားနည်းတဲ့အသံလေးနဲ့ မြင်းကို လှမ်းပြောတယ်။

ရှေ့ကသွားနေတဲ့ ပျင်းရိပြီး တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်လှတဲ့မြင်းက . .
“မသယ်ပေးနိုင်ဘူး။ ငါလည်း ဝန်တွေအများကြီး ဟင်ခဲ့ပြီပြီ။

The ass went on, felling more and more ill, hardly able to drag his poor tired legs along.

"Oh, friend," he begged again, "can you not help me just a little? If only you would take a quarter of my load, I would be so grateful."

"It is useless to ask me!" answer the horse, laughing. "Everyone must look after himself, and I am not going to carry anyone else's load, I can tell you!"

At that moment the ass fell down in the road, stretched out his tired legs, dropped his head down, and died.

Up came the master, and saw that the ass was ill, if not dead. He did all he could to bring him to life again, but it was of no use. The poor animal was indeed dead.

"Well," he said sadly, catching hold of the horse's bridle, "you must carry the load now! And not only that, but you must carry the body of the ass as well, for I cannot leave the poor faithful creature here in the road!"

So the horse had to stand still whilst the master strapped both the heavy load and the body of the ass on to his back.

ငါမင်းကို လုံးဝ မကူညီနိုင်ပါဘူး။ တိရစ္ဆာန်တိုင်းဟာ ကိုယ့်ဝန်ထုပ် ကိုယ် သယ်ရမှာပဲ” လို့ ပြောတယ်။

မြည်းဟာ ဒီလိုပဲ ခရီးဆက်ရတာပေါ့။ အဖျားက ပိုပိုပြီးတက်လာ တော့ မြည်းခမျာ သူ့ရဲ့ခြေထောက်ကိုတောင် အနိုင်နိုင် သယ်နေရတာ ပေါ့။

“အိုး . . မိတ်ဆွေ ငါ့ကို နည်းနည်းလောက်တောင် မကူညီနိုင်တော့ ဘူးလား။ ငါ့ရဲ့ ဝန်ထုပ် လေးပုံတစ်ပုံလောက် ကူသယ်ပေးမယ် ဆိုရင် ငါမင်းကို ကျေးဇူးအများကြီး တင်မှာပါ” လို့ မြည်းက နောက်တစ်ကြိမ် တောင်းပန်ပြန်တယ်။

“ငါ့ကို အကူအညီ တောင်းလို့ကတော့ အပိုပဲ။ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဂရုစိုက်ရမှာပဲ။ ငါ ဘယ်သူ့ဝန်ထုပ်မှ ကူသယ်မပေး နိုင်တော့ဘူးလို့ပဲ ပြောနိုင်မယ်” လို့ မြည်းက ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ ပြန်ဖြေ တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ မြည်းဟာ ခြေလေးဘက်ကားပြီး လဲကျသွားရင်း ဒက်ကျိုးကျကာ သေဆုံးသွားတော့တယ်။

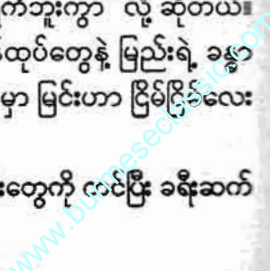
သူတို့သခင်ရောက်လာပြီး မြည်းကို အသက်ရှိုမရှိ စမ်းကြည့်လိုက် တော့မှ မြည်းဖျားနေခဲ့တာကို သိသွားတော့တယ်။ မြည်းအသက် ပြန် ချင်လာအောင် သူတတ်နိုင်သလောက် ပြုစုပေးမယ့် အချည်းနှီးပါပဲ။ သနားစရာမြည်းခမျာ အမှန်တကယ် သေဆုံးသွားပါပြီ။

သခင်ဖြစ်သူဟာ ဝမ်းနည်းစွာနဲ့ မြင်းရဲ့ဇက်ကြိုးကို ဆွဲကိုင်ပြီး . .

“ကဲ . . ဒီဝန်တွေကို မင်းပဲသယ်ရတော့မှာပဲ။ ဒါတင်မကသေးဘူး ဒီမြည်းရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကိုပါ မင်းသယ်ရဦးမယ်။ ဒီလောက် သစ္စာရှိတဲ့ သတ္တဝါကို လမ်းပေါ်မှာ ဒီအတိုင်း ပစ်ထားရက်ဘူးကွာ” လို့ ဆိုတယ်။

သခင်ဖြစ်သူက မြင်းရဲ့ကိုယ်ပေါ်မှာ ဝန်ထုပ်တွေနဲ့ မြည်းရဲ့ ခန္ဓာ ကိုယ်ကိုတင်ပြီး သားရေကြိုးနဲ့ချည်နေတဲ့အချိန်မှာ မြင်းဟာ ငြိမ်ငြိမ်လေး ခပ်နေရတယ်။

ကိုယ်ပေါ်မှာ နှစ်ဆလေးတဲ့ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးတွေကို လှင်ပြီး ခရီးဆက်

"Alas!" he cried, as he went forward, felling his back almost break under the double load. "Alas! Why did I not help the ass? Now I have a doubly heavy load to bear, and who knows, perhaps I may die under it, too."

နေရတဲ့ မြင်းဟာ ခါးကျိုးလုမတက် ခံစားနေရပြီး . .

“ဖြစ်ရပေလေတယ်။ ဖြစ်ရလေတယ်။ ငါဘာကြောင့် မြည်းကို မကူညီခဲ့မိတာလဲ။ အခုတော့ နှစ်ဆဝန်ကို ငါ့မှာထမ်းနေရတယ်။ ငါလည်း ဝန်ထုပ်ပိပြီး သေမသွားနိုင်ဘူးလို့ ဘယ်သူပြောနိုင်မှာလဲ” လို့ ညည်းငြူနေ ရှာတော့တယ်။

မြဲခွေးနှင့် ကြက်ဖ

The Fox and the Cock

One day a fox saw a fine fat cock sitting on the top branches of a tree. "That cock would be very nice for my dinner," he thought. "I'll go and see if I can make him fly down to the ground. Then I'll eat him!"

So he went and sat at the foot of the tree, and looked up at cock.

"Good-day, Mr. Cock!" he said. "You crow cheerfully this fine morning, but when you have heard the good news I have to tell you, will crow more cheerfully still!"

"Good-day, Mr. Fox," replied the cock. "Do tell me your good news!"

"But won't you first come down and sit beside me, for then you will hear better, and I won't need to shout!" said the cunning fox.

မြေခွေးနှင့် ကြက်ဖ

The Fox and the Cock

တစ်နေ့မှာတော့ မြေခွေးတစ်ကောင်ဟာ ဆူဖျိုးလှတဲ့ ကြက်ဖ တစ်ကောင် သစ်ပင်ထိပ်ဖျားကိုင်မှာ နားနေတာကိုတွေ့သွားတယ်။

“ကြက်ဖကို ညစာ လုပ်စားလိုက်ရင်တော့ တော်တော်အရသာရှိမှာပဲ။ ကြက်ဖကို မြေကြီးပေါ် ပျံဆင်းလာအောင်လုပ်လို့ ရမရ ငါစမ်းကြည့်ဦးမှပဲ။ ဆင်းလာရင်တော့ ငါသူ့ကို စားပစ်လိုက်မယ်” လို့ မြေခွေးက စဉ်းစားနေမိတယ်။

ဒါကြောင့် မြေခွေးဟာ သစ်ပင်အောက်သွားထိုင်ပြီး ကြက်ဖကို မော့ကြည့်တယ်။

“မင်္ဂလာနေ့ပါ ကိုကြက်ဖ။ ဒီမနက်ခင်းမှာ ခင်ဗျားရဲ့ တွန်သံဟာ ကျက်သရေ မင်္ဂလာနဲ့ ပြည့်စုံလှပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ပြောမယ့် သတင်းကောင်းကို ကြားရမယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားဟာ ဒီထက်ပိုပြီး ကျက်သရေ မင်္ဂလာနဲ့ ပြည့်စုံသွားပါလိမ့်မယ်” လို့ မြေခွေးက ဆိုတယ်။

“မင်္ဂလာနေ့ပါ, ကိုမြေခွေး။ ကျုပ်ကို သတင်းကောင်း ပြောပြစမ်းပါဦး” လို့ ကြက်ဖက ဆိုတယ်။

“ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားအောက်ကိုဆင်းလာပြီး ကျုပ်နားလာထိုင် နားထောင်မှ ကောင်းကောင်းကြားရမှာပေါ့။ ကျုပ်အနေနဲ့လည်း အော်ပြောနေစရာမလိုတော့ဘူးလေ” လို့ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့ မြေခွေးက ဆိုတယ်။

"No, thank you!" answered the cock. "I can hear you quite well from here, and I like to perch high up, for the I can see all that is going on around me. But please be quite and tell me your news, Mr. Fox!"

"I will gladly do so, my dear friend," said the fox, "and you need never be afraid of me again. All the animals, birds, and fishes have agreed to be friends with each other now, and they have just passed a law saying that they will never, hurt or kill one another again! Isn't that good news?"

"It is, indeed, if it's really true!" said the cock.

"Of course it's true!" cried the fox.

"Surely you do not think I would tell you a lie! Only think, my dear friend, what the news really means to us all. Why, the sheep need never be afraid if it meets a wolf, the mouse may play round the cat without fear, the deer not run from the lion, and even the little fly will be safe from the spider!"

The fox stopped for breath and then began again.

"But, best of all, my dear fellow, you and I may now be friends and play together. We shall have great fun! So please do not stay any longer up on that far-away bough, but come down to the ground and have a happy game with me!"

“မလာတော့ပါဘူး။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုမြေခွေး။ ဒီနေရာကနေ ကောင်းကောင်းကြားရပါတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကောင်းကောင်းလေ့လာဖို့ သစ်ကိုင်းမြင့်မြင့်မှာ နားနေရတာကို ကျုပ်ကပိုသဘောကျတယ်။ ဒါနဲ့ ကိုမြေခွေးရယ်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ခင်ဗျားရဲ့သတင်းကို မြန်မြန်လေး ပြောပြစမ်းပါဦး” လို့ ကြက်ဖက်ဆိုတယ်။

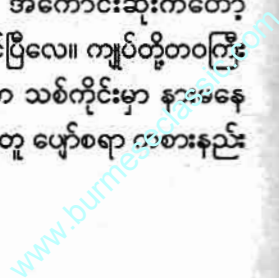
“ကျုပ်လည်း ဝမ်းသားအားရ ပြောပြချင်ပါတယ် မိတ်ဆွေ။ နောက်ဆို ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ကြောက်စရာမလိုတော့ပါဘူး။ ငှက်တွေ၊ ငါးတွေ၊ တိရစ္ဆာန်တွေအားလုံး မဟာမိတ်ဖွဲ့ကြဖို့ သဘောတူလိုက်ပါပြီ။ အခုဆိုရင် သူတို့ဟာ တစ်ကောင်နဲ့တစ်ကောင် နာကျင်အောင် မလုပ်ရဘူး။ မသတ်ဖြတ်ရတော့ဘူးဆိုတဲ့ ဥပဒေတစ်ခု ပြဋ္ဌာန်းလိုက်ကြပါပြီ။ ဒါဟာ သတင်းကောင်းပဲပေါ့ဗျာ” လို့ မြေခွေးက ဆိုတယ်။

“သတင်းကောင်းတာက ဟုတ်ပါတယ်။ တကယ်ရော ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားဗျ” လို့ ကြက်ဖက်ဆိုတယ်။

“ဟုတ်တယ်၊ အမှန်ပဲ” လို့ မြေခွေးက အော်ပြောတယ်။

“ကျုပ် ခင်ဗျားကို မုသားသုံးတယ်လို့ မထင်လိုက်စမ်းပါနဲ့ဗျာ။ မိတ်ဆွေပဲ စဉ်းစားကြည့်လေ။ ဒီသတင်းက ကျုပ်တို့ အားလုံးအတွက် တကယ့်ကို အဓိပ္ပာယ်ရှိပါတယ်။ ဝံပုလွေကိုတွေ့ပြီဆိုရင် သိုးတွေအနေနဲ့ လုံးဝကြောက်စရာ မလိုတော့ဘူး။ ကြွက်ကလည်း ကြောင်ကို ကြောက်စရာမလိုပဲ ကစားနိုင်နေပြီ။ သမင်တွေလည်း ခြင်္သေ့ကိုမြင်ရင် ပြေးစရာ မလိုတော့ဘူး။ ယင်ကောင်ငယ်လေးတွေတောင် ပင့်ကူရဲ့ရန်ကို ကြောက်စရာမလိုတော့ဘူးဗျ” လို့ဆိုပြီး မြေခွေးက အသက်ရှူဖို့ခဏနားတယ် ပြီးမှ . .

“ချစ်မိတ်ဆွေကြီးရေ၊ အားလုံးထဲမှာ အကောင်းဆုံးကတော့ ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ် မိတ်ဆွေဖွဲ့ပြီး အတူတူ ကစားနိုင်ပြီလေ။ ကျုပ်တို့တဝကြီး ဖျော်ကြတာပေါ့။ ဒါကြောင့် သစ်ပင်ထိပ်ဖျားက သစ်ကိုင်းမှာ နားမနေ နေပါနဲ့ဗျား။ မြေကြီးပေါ် ဆင်းလာပြီး ကျုပ်နဲ့အတူ ဖျော်စရာ လစားနည်းတွေ ကစားစမ်းပါ” လို့ ဆိုတယ်။

But the cock said not a word. He stretched out his neck as far as it would go, as though he looking at something a long way off.

This made the fox angry, and he cried: "Do please come down at once, my friend, and stop staring over the fields in that silly way, for you look ugly when you stretch out your neck like that. What can you see?"

The cock looked down at the fox.

"I thank," he said, smiling to himself as he spoke, "I rather think that I can see a pack of great hungry dogs coming this way!"

"Oh dear, oh dear! I'd better be going then!" cried the fox, full of fear, and beginning to move away.

"Don't be silly," said the cock. "You don't need to go, because you've just told me all the animals are at peace with one another! The dogs won't hurt you, so stay here and give them a good welcome!"

"I can't! They may not have heard the good news yet, you see!" cried the fox, running away as fast as ever he could.

"I think that's very likely," the cock called after him, "for I don't believe there is any such news at all!"

And he stood on the topmost bough of the tree, and laughed, and laughed to see the fox racing away in the distance as if all the dogs in the world were after him!

ဒါပေမယ့် ကြက်ဖက စကားတစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောဘူး။ လည်ပင်းကြီးဆန့်ပြီး မျက်စိတဆုံး လိုက်ကြည့်နေတယ်။ သူ့ပုံစံက အဝေးကြီးမှာ ရှိတဲ့ တစ်စုံတစ်ရာကို ကြည့်နေတဲ့ပုံမျိုး။ ကြက်ဖရဲ့ အပြုအမူကြောင့် မြေခွေးဒေါသထွက်လာတယ်။

“အောက်ကိုသာ အခုချက်ချင်း ဆင်းလာခဲ့ပါတော့ မိတ်ဆွေရယ်။ ဒီပုံစံကြီးနဲ့ လယ်ကွင်းတွေထဲကို ကြည့်မနေစမ်းပါနဲ့။ ခင်ဗျား လည်ပင်းကို အဲသလိုကြီး ဆန့်ထားတော့ ကြည့်ရတာ ရုပ်ဆိုးလိုက်တာဗျာ။ ခင်ဗျား ဘာတွေမြင်ရလို့လဲ” လို့ မြေခွေးက ဆိုတယ်။

ကြက်ဖက မြေခွေးကို ငုံ့ကြည့်လိုက်တယ်။

“ကျုပ်ထင်တာကတော့ ဆာလောင်နေကြတဲ့ ခွေးတစ်အုပ် ဒီဘက်အတိုင်း လာနေတာကို မြင်မိတယ်ထင်တာပဲ” လို့ ကြက်ဖက ခပ်ပြုံးပြုံးနဲ့ ဆိုတယ်။

“အို မိတ်ဆွေ၊ အို မိတ်ဆွေ။ ကျုပ်သွားရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ် လို့ ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နဲ့ဆိုပြီး ထွက်ခွာဖို့ပြင်တယ်။

“မသွားပါနဲ့ဦးဗျ။ ခင်ဗျား အခုပဲပြောခဲ့တာလေ။ တိရစ္ဆာန်တွေ အကုန်လုံး မဟာမိတ်တွေ ဖွဲ့ထားကြပြီဆို။ ခင်ဗျားသွားစရာ မလိုပါဘူး။ ခွေးတွေက ခင်ဗျားကို နာကျင်အောင်လုပ်မှာ မဟုတ်ပါဘူးဗျ။ ဒီနေရာမှာ ပဲ နေပြီး သူတို့ကို ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်လိုက်ပါဦး” လို့ ကြက်ဖက ဆိုတယ်။

“မနေနိုင်ဘူးဗျ။ သူတို့ ဒီသတင်းကို မကြားရလောက်သေးဘူးလို့ ကျုပ်ပြောနိုင်တယ်” လို့ ပြောပြီးမြေခွေးဟာ ဒရောသောပါး ပြေးထွက်သွားတော့တယ်။

“ဒီလိုဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်ထင်သားပဲ။ ခင်ဗျားပြောတာကို ကျုပ်မှမယုံတာ” လို့ ကြက်ဖက ထွက်ပြေးသွားတဲ့ မြေခွေးကို အော်ပြောလိုက်တယ်။ ကြက်ဖဟာ အမြင့်ဆုံးထိပ်ဖျားကင်းတစ်ခုမှာနားပြီး ထပ်တမ္မာ လုံးမှာရှိတဲ့ ခွေးတွေအကုန်လုံး သူ့နောက်က လိုက်လာတဲ့ပုံမျိုးနဲ့ အဝေးမှာပြေးနေတဲ့ မြေခွေးကိုကြည့်ရင်း အားရပါးရ ရယ်ပြီးရင်း ရယ်နေတော့တယ်။

။

The Woman and her Servants

Once there lived an old woman who always woke up at cockcrow. She was very fond of work, and she wished her servants to be fond of it too. So, Whenever she heard the cock crow, she jumped out of bed, put on an old shawl and slippers, and went up to her servants' bedroom.

"Get up! Get up!" she said. "Did you not hear the cock crowing you lazy folk! Dress quickly, and get to your work."

Now the servants, who were very sleepy and lazy, hated to be woken up so early by the old woman. They disliked work, and wanted to lie in bed longer.

အဘွားအိုနှင့် အလုပ်သမားများ The Woman and her Servants

တစ်ခါတုန်းက ကြက်တွန်တိုင်း အိပ်ရာထလေ့ရှိတဲ့ အဘွားအို တစ်ယောက် ရှိသတဲ့။ အဘွားအိုဟာ အလုပ်ကို အလွန်မြတ်နိုးတယ်။ သူ့လိုပဲ သူ့ရဲ့ အလုပ်သမားတွေအားလုံး အလုပ်ကို မြတ်နိုးစေချင်တဲ့ ဆန္ဒလည်း သူ့မှာ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် အဘွားအိုဟာ လင်းကြက်တွန်သံ ကြားတယ်ဆိုရင် အိပ်ရာကနေ ဝုန်းကနဲထ၊ ပုခုံးတင်စောင်ကလေးကိုပတ်၊ ခြေညှပ်ဖိနပ်ကိုစီးပြီး သူ့အလုပ်သမားတွေ အိပ်တဲ့အခန်းကို သွားတော့ တယ်။

“ထကြဟေ့၊ ထကြတော့။ ကြက်တွန်သံကို မကြားကြဘူးလား ငပျင်းတွေရဲ့။ အဝတ်အစား မြန်မြန်လဲ။ အလုပ်လုပ်ကြတော့” လို့ အဘွားအိုက ဆိုတယ်။

အိပ်ချင်မှူးတူးဖြစ်ပြီး ပျင်းရိနေကြတဲ့ အလုပ်သမားတွေဟာ အဘွားအို မနက်စောစော လာနှိုးတာကိုမကျေနပ်ကြဘူး။ သူတို့က အလုပ်ကိုလည်း မခုံမင်ကြဘူး။ အိပ်ရာထမှာပဲ အကြာကြီး ချဲ့နေချင် ကြတယ်။

"It's all the fault of that hateful cock!" grumbled one. "If only it would not crow in the mornings, the old mistress wouldn't wake up and come up to our room to make us get up! I hate that cock!"

"Well, let's kill the horrible bird!" said another cruelly. We can kill it and bury it without mistress knowing. She will think it has been stolen!"

So they planned to do this, and that night one of the servants stole out, killed the cock, and buried it by a wall in the garden.

The old woman was very sad to find the cock was gone, and thought it had been taken by a robber.

"How shall I know when it is morning," she thought, "now that I have no rooster to wake me?"

But although the old woman never found out that the cock had been killed, her servants did not go unpunished. For their mistress was so afraid of oversleeping herself, that now she woke up long before dawn! She put on her red shawl and slippers and went up to wake her servants as ever her eyes were open!

Sometimes she woke them up in the middle of the night and made them up! Although they grumbled, they had to get out of bed and dress, and go downstairs to begin their work.

“ဒီလိုဖြစ်ရတာ မုန်းစရာကောင်းတဲ့ ကြက်ဖရဲ့ အမှားကြောင့်ပဲကွ။ ကြက်ဖသာ မနက်စောစော မတွန်ဘူးဆိုရင် အဘွားကြီးလည်း အိပ်ရာက နိုးမှာမဟုတ်ဘူး။ ငါတို့ အခန်းကိုလာပြီး နှိုးမှာလဲ မဟုတ်ဘူး။ ဒီကြက်ဖကို မုန်းလိုက်တာကွာ” လို့ အလုပ်သမားတစ်ယောက်က မကျေမနပ်နဲ့ ဆိုတယ်။

“ကဲ . . ဒါဆို ရွဲ့မုန်းစရာကောင်းလှတဲ့ ကြက်ကို သတ်ပစ်ကြစို့ကွာ။ အဲဒီ ကြက်ကိုသတ်ပြီး အဘွားကြီး မသိအောင် မြေမြှုပ်ပစ်လိုက်ရင်ရ တယ်။ ကြက်ဖ အခိုးခံရတယ်လို့ပဲ အဘွားကြီးက ထင်မှာကွ” လို့ နောက် တစ်ယောက်ကလည်း ရက်ရက်စက်စက် ဆိုတယ်။

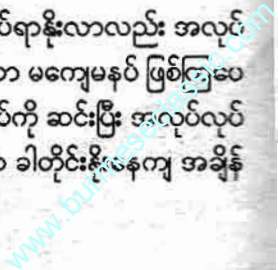
ဒီလိုနဲ့ သူတို့တတွေဟာ ကြက်ဖကိုသတ်ဖို့ အစီအစဉ်တွေ ဆွဲကြ တယ်။ အဲဒီညမှာပဲ အလုပ်သမားတွေထဲက တစ်ယောက်ဟာ ကြက်ဖကို ခိုးထုတ်ပြီး သတ်ပစ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဥယျာဉ်ထဲက နံရံတစ်ခုနားမှာ မြှုပ်ပစ်လိုက်တယ်။

ကြက်ဖ ပျောက်သွားပြီဆိုတာလည်းသိရော အဘွားအိုဟာ အလွန် ဝမ်းနည်းသွားတယ်။ သူ့ကြက်ဖကို သူ့ခိုး ခိုးသွားပြီလို့ ထင်နေတယ်။

“အခု ငါ့ကို နှိုးမယ့် ကြက်ဖမရှိတော့ မိုးလင်းချိန်ကို ဘယ်လိုများ သိရပါ့မလဲ” လို့ အဘွားအိုက တွေးနေမိတယ်။

ကြက်ဖ အသတ်ခံလိုက်ရတာကို အဘွားအို လုံးဝမသိခဲ့ပေမယ့် အလုပ်သမားတွေကိုတော့ အပြစ်မပေးမိဘူး။ အလုပ်သမားတွေရဲ့ အလုပ်ရှင်အဘွားအိုဟာ အအိပ်လွန်သွားမှာ စိုးရိမ်တဲ့အတွက် အရုဏ် မတက်ချိန် အစောကြီးကတည်းက နိုးနေတယ်။ သူဟာ နိုးတာနဲ့ ပုခုံးတင် စောင အနီလေးကိုပတ်၊ ခြေညှပ်ဖိနပ်ကိုစီးပြီး သူ့အလုပ်သမားတွေကို သွားနှိုးတော့တာပါပဲ။

တစ်ခါတလေ သူ သန်းခေါင်ကျော် အိပ်ရာနီးလာလည်း အလုပ် သမားတွေကို သွားနှိုးတာပဲ။ အလုပ်သမားတွေဟာ မကျေမနပ် ဖြစ်ကြပေ မယ့် အိပ်ရာကထဲ အဝတ်အစားလဲ၊ အောက်ထပ်ကို ဆင်းပြီး အလုပ်လုပ် ရတာပဲ။ နောက်ဆုံး . . တစ်ညမှာ အဘွားအိုဟာ ခါတိုင်းနိုးနေကျ အချိန်

At last, one night when she had woken them much earlier than ever before, they began to be very sorry they had killed the cock.

"This is a just punishment for our laziness and cruelty!" they sighed. "If only we had left the harmless cock alone, we should be much better off, and have far longer nights than we do now! We must make up our minds to work hard and long henceforward!"

ထက် အစောကြီး နိုးလာပြီး သူတို့ကို လာနှိုးတာမို့ ကြက်ဖကြီးကို သတ်မိတဲ့အတွက် သူတို့ အလွန်ဝမ်းနည်းလာကြမိတယ်။

“ဒီလိုဖြစ်တာဟာ ငါတို့ရဲ့ ပျင်းရိမှုနဲ့ ရက်စက်မှုကို ဒဏ်ပေးခံရတာပဲ။ ကြက်ဖကို ဘာမှအနာတရဖြစ်အောင် မလုပ်ခဲ့ဘူးဆိုရင် ငါတို့ အများကြီး သက်သာမှာ။ အခု အိပ်ချိန်တွေထက် ပိုပြီး ညမှာ အိပ်နိုင်ကြမှာ။ ဟိုးစောစောကာလကတည်းက အလုပ်ကိုကြိုးစားလုပ်ဖို့ ငါတို့ စိတ်တွေကို ပြုပြင်သင့်တယ်” လို့ သူတို့ပင့်သက်ချကြတယ်။ ။

ခြင်္သေ့သားရေခြံထားသောမြည်း

The Ass in the Lion's Skin

One day an ass found the skin of a lion.

"Ah!" he thought, "it would be a good joke to put this skin on, and go and frighten all the sheep and cattle in the fields!"

So he put it on over him, and ran to the fields where the sheep were feeding.

"Baa! Baa!" they cried in fright, and ran to crouch by the hedge.

The ass was pleased. "Now I'll frighten the cows!" he said, and ran into the next field.

Away rushed the cows in terror, thinking a lion had come to eat them.

Suddenly the ass saw his master coming.

"I'll give him a fright too!" he thought.

ခြင်္သေ့သားရေခြံထားသောမြည်း The Ass in the Lion's Skin

တစ်နေ့မှာမြည်းတစ်ကောင်ဟာ ခြင်္သေ့သားရေတစ်ခုကို တွေ့သတဲ့။

“ဟာ၊ အတော်ပဲ။ ဒီခြင်္သေ့သားရေခြံပြီး လယ်ကွင်းတွေထဲက သိုးတွေနဲ့ တခြားတိရစ္ဆာန်တွေကို သွားခြောက်လှန့်မယ်ဆိုရင် သိပ်ရယ်ရမှာပဲ” လို့ မြည်းက စဉ်းစားမိတယ်။

ဒီလိုနဲ့ မြည်းဟာ ခြင်္သေ့သားရေကိုခြံပြီး သိုးတွေစားကျက်ချရာ လယ်ကွင်းတွေဆီ ပြေးထွက်လာခဲ့တယ်။

“ဘား . . . ဘား . . .” လို့ သိုးတွေက အလန့်တကြား အော်ဟစ်ပြီး ခြံစည်းရိုးနားမှာ ပုန်းအောင်ကြဖို့ ထွက်ပြေးကြတယ်။

မြည်းကတော့ ကျေနပ်နေတာပေါ့။

“ဒီတစ်ခါ ငါ . . . နွားတွေကိုသွားပြီး ခြောက်လှန့်ရမယ်” လို့ ပြောပြီး နောက် လယ်ကွင်းတစ်ခုထဲ ပြေးဝင်သွားတယ်။

နွားတွေကလည်း သူတို့ကို စားမယ့် ခြင်္သေ့တစ်ကောင် ရောက်လာတယ်ထင်ပြီး ကြောက်လန့်တကြားနဲ့ ထွက်ပြေးသွားကြတယ်။

မြည်းဟာ သူ့သခင်လာနေတာကို ရုတ်တရက် လှမ်းမြင်လိုက်တယ်။

So he ran up to him, but his master, looking at him closely, saw his long donkey ears sticking out of the lion's skin, and knew him to be his own ass and no lion.

The master run up to him. lifted his stout stick, and began to scold the ass. so that he brayed in fright.

"There!" Said the master "that will teach you that although you are dressed in a fierce lion's skin, you are really no more than a stupid ass!"

The ass went slowly home, feeling very sorry and humble.

“သူ့ကိုလည်း လန့်အောင်လုပ်လိုက်ဦးမယ်” လို့ စဉ်းစားမိလိုက်တယ်။

ဒါကြောင့်မို့ မြည်းဟာ သူ့သခင်ဆီ ပြေးသွားတယ်။ သူ့သခင်က သူ့ကို အနီးကပ် သေသေချာချာကြည့်လိုက်တော့မှ ခြင်္သေ့သားရေထဲက ထွက်နေတဲ့ မြည်းရဲ့ နားရွက်ရှည်ရှည် နှစ်ဖက်ကို မြင်သွားတယ်။ ဒီတော့ သခင်ဖြစ်သူဟာ သူ့မြင်ရတာဟာ ခြင်္သေ့အစစ်မဟုတ်ဘဲ သူ့ရဲ့ မြည်းသာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သိသွားတယ်။

သခင်ဖြစ်သူဟာ မြည်းထံ ပြေးသွားပြီး သူ့ရဲ့နှင်တံကို ကိုင်မြှောက်ရင်း မြည်းကို ရိုက်နှက်ကြိမ်းမောင်းလေတော့တယ်။ ဒီတော့မှ မြည်းလည်း အလန့်တကြားထအော်တယ်။

သခင်ဖြစ်တဲ့သူက . . .

“ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ခြင်္သေ့သားရေ ခြုံထားပေမယ့် မင်းဟာ ခိုက်မဲတဲ့မြည်းတစ်ကောင် ဖြစ်မြဲဖြစ်နေမှာပဲ။ ဒါဟာ မင်းအတွက် သင်ခန်းစာပေါ့ကွာ” လို့ ဆိုတယ်။

မြည်းဟာ အလွန်ကို ဝမ်းနည်းသိမ်ငယ်စွာနဲ့ပဲ အိမ်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြန်သွားရရှာလေတယ်။ ။

